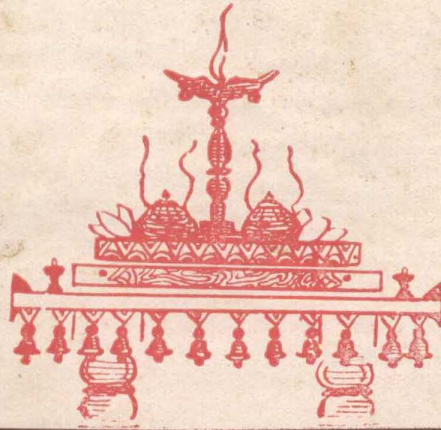

शुद्धरूपति महाराज कुमारपालने प्रतिबोध आपता श्रीमद् हेमचंद्राचार्य
नेओश्रीनी जयन्ती का. शु. पूजिमाना दिवसे स्थले स्थले उज्जवामां आची इती.

संवत् १९६६

कार्तिक

पुस्तक ३७ मुं.

अंक ४ थे।

श्री आत्मानंद प्रकाश

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानंद सभा—भावनगर.

વિષય-પરિચય

૧ નમોનમઃ શ્રી પ્રમુદ્દેમસૂરયે	(પં.યાસ. શ્રી. ધર્મવિજયજી ગણિ)	૯૧
૨ નૂતન વર્ષાભિનંદન	(રેવાશંકર વાલજી અધિકા)	૯૩
૩ વિચારશ્રેણી	(આ. શ્રી. વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ)	૯૫
૪ શ્રી શ્રુતજ્ઞાન	(પં. શ્રી. ધર્મવિજયજી ગણિ)	૯૮
૫ દુઃખ એ શું છે ?	(મુનિ લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૧૦૩
૬ શ્રી પાવાપુરી તીર્થના પ્રાચીન ઇતિહાસ	(અનુ. આત્મવલ્લભ)	૧૦૪
૭ અધ્યાત્મશક્તિના લાભ	(અનુ. અભ્યાસી B. A.)	૧૦૭
૮ પરમપદપ્રાપ્તિ કેમ થાય ?		૧૦૯
૯ ધર્મશર્માશ્રિયુદ્ધય મહાકાવ્યઃ અનુવાદ	(ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખલાલ મહેતા)	૧૧૦
૧૦ સાધક ગુણત્રયી	(ચોકસી)	૧૧૩
૧૧ પ્રવાહના પ્રશ્નો		૧૧૫
૧૨ વર્તમાન સમાચાર		૧૧૭
૧૩ સ્વીકાર અને સમાલોચના		૧૧૮

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરની લાઘજેરીના સભ્યોને નમ્ર સૂચના.

કેટલાક સભાસદો તથા ડીપોઝીટ વગેરેથી યુકો લઈ જનાર વાચકોને વિનંતિ છે કે ઘણા લાંબા સમયથી લાઘજેરીના કેટલાક વાચકો પાસે પુસ્તકો બાકી છે. તેઓએ પુસ્તકો સભાએ આપી જવા અથવા તેના પૈસા મોકલી આપવા વિનંતિ છે. આ બાબતની સૂચના જેની પાસે યુકો છે તેઓને આપવામાં આવેલ છે અને જેઓને સૂચના ન મળી હોય તેઓએ આ બાબતે સૂચનાને ધ્યાનમાં રાખી યુકો પાછી મોકલી અન્ય વાંચકોને સરળતા કરી આપવા વિનંતિ છે.

નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહ:

નિરંતર પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણીય, નિર્વિઘ્નપણે પ્રાપ્ત કરાવનાર, નિત્ય પાઠ કરવા લાયક નવ સ્મરણો સાથે બીજા પ્રાચીન ચમત્કારિક પૂર્વાચાર્યકૃત દશ સ્તોત્ર, તથા રત્નાકર પદ્મીશી, અને બે યંત્રો વિગેરેનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આપેલ છે. બિંચા કાગળો, જૈની સુંદર અક્ષરોથી નિર્ણયસાગર ગ્રંથમાં છપાયેલ, સુશોભિત બાઇડીંગ અને શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા ગૌતમસ્વામી અને બે પૂજ્ય-પાદ ગુરુ મહારાજઓની સુંદર રંગીન છબીઓ પણ ભક્તિ નિમિત્તે સાથે આપવામાં આવેલ છે. આટલો મોટો સ્તોત્રોનો સંગ્રહ, છતાં સર્વ કોઈ લાભ લઈ શકે જે માટે મુદ્દલથી પણ બોધી કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના. પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૩ મળી મંગાવનારે રૂ. ૦-૫-૩ ની ટીકીટો એક યુક માટે મોકલવી.

લખો: -શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

જૈન સાહિત્ય—સંશોધકના અખેડ વિજ્ઞાન મુનિ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

મુનિ મહારાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ
ખેદજનક નોંધ

મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ
પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના મુશિષ્ય

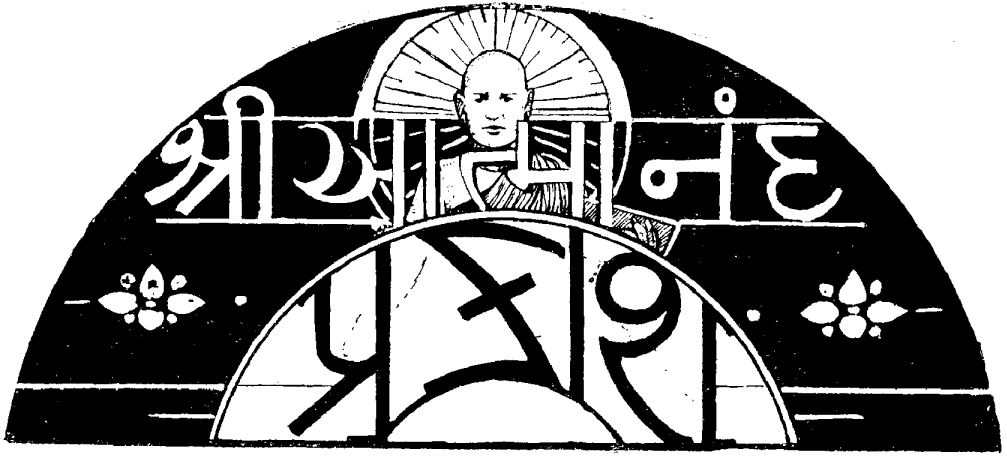
અને વિદ્વદ્ગત મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ કાર્તિક વદિ ૬
શનિવારનારો જ પાટણ શહેરમાં સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. મુનિરાજ
શ્રી ચતુરવિજયજીમહારાજ સુમારે ચાલીસ વર્ષના દીક્ષિત હતા અને આખું મુનિજીવન
નિરતિચારપણે ચારિત્ર પાળ્યું હતું. તેઓ પરમ ગુરુભક્ત હતા, તેમજ પોતાના વિદ્વાન
સુશિષ્યો ઉપર પણ અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવતા હતા. તેઓ સાક્ષર હોવા સાથે પાકૃત અને
સંસ્કૃત ભાષાના સંપૂર્ણ નિષ્ણાત હોવાથી આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં પ્રાચીન
સાહિત્યના અનેક ગ્રંથો જેવા કે વસુદેવ હિંડિ, ઝૂહત કલ્પસૂત્ર, કર્મગ્રંથ અને
બીજા સંખ્યાબંધ ગ્રંથોનું સંશોધનનું કાર્ય પોતાના સુશિષ્ય સાક્ષરવર્ધ મુનિરાજ
શ્રી પુણ્યવિજયજીની સાથે પોતાની અંતિમ અવસ્થા સુધી કર્યું હતું. પ્રાચીન
સાહિત્યનું સંશોધન કરવું, તેને ભવિષ્યની જૈન પ્રજા માટે પ્રકાશમાં લાવવું,
તેનો બહોળો પ્રયત્ન કરવો એ તેમનું મુખ્ય ધ્યેય હતું. તેથી આ સભા તરફથી
તેવા પ્રગટ થયેલા અનેક ગ્રંથોથી આ સભાને વિશેષ પ્રકાશમાં લાવવા માટે
તેમનો સુપ્રયત્ન હોવાથી આ સભા ઉપર પણ તેઓનો અપરિમિત ઉપકાર હતો.
આવા ઉત્તમ મુનિવરના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજને એક ખરેખરા મુનિરત્નની જેમ
ખોટ પડી છે તેમ આ સભાને પણ તેમની નહિ પૂરી શકાય તેવી મહાન ખોટ
પડી છે. આ સભાને તે માટે અત્યંત ખેદ થાય છે.

ગુરુરાજશ્રી પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજની આટલી વૃદ્ધવયે તેમની
અપૂર્વ સેવા કરનાર શિષ્યરત્નનો સ્વર્ગવાસ થવાથી તેમજ તેમના શિષ્યરત્ન પરમ
પુનિત મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજને પણ મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ
જેવા ગુરુવર્ધનો વિરહ થવાથી હૃદયમાં અત્યંત ખેદ થાય તે સ્વાભાવિક છે.
મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજય મહારાજને તો સાહિત્ય-સંશોધનના ઉત્તમ કાર્યમાં મદદ-
રૂપ એક સ્તંભ તૂટી પડ્યો છે, તેથી મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજનો
સ્વર્ગવાસ સર્વને માટે એક સરખો ભારે ખેદજનક થઈ પડ્યો છે.

આ સભા પોતાનો સંપૂર્ણ ખેદ જાહેર કરવા સાથે ગુરુરાજ તથા સુશિષ્યોને
દિલાસો દેવા સાથે સ્વર્ગવાસી મુનિરાજ ચતુરવિજયજી મહારાજના પરમ પવિત્ર
આત્માને અખંડ અને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાય તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે.

મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસના ખેદજનક સમાચાર જાણી
આ સભાની જનરલ મીટીંગ બોલાવી તેઓના ગુણાનુવાદ કરવા સાથે અત્યંત
ખેદ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેમના સભા ઉપરના અપ્રતિમ ઉપકારને
માટે શું પુન્ય કાર્ય કરવું તેનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો હતો.

પુસ્તક : ૩૭ મું : આત્મ સં. ૪૪ : વીર સં. ૨૪૬૬ : કાર્તિક :
અંક : ૪ થો : આ. શ. સં. ૩ : વિક્રમ સં. ૧૯૯૬ : હીસેમ્બર :

॥ નમોનમઃ શ્રીપ્રમુહેમસૂરયે ॥

લેખક : પંચાસ શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ

[જે જગદ્વન્દ્વ જ્ઞાની મહર્ષિનો ધંધુકામાં કાર્તિક શુકલ પૂર્ણિમાના મંગલ દિવસે આજથી લગભગ આઠસો વર્ષ અગાઉ જન્મ થયો હોય, જેઓ સાહિત્યજગતમાં એક 'કોહીનૂર' તરીકે પ્રસિદ્ધ થયા હતા, અને જેઓનું સર્વદેશીય સંસ્કૃત-પ્રાકૃત સાહિત્ય સાડાત્રણ કોડ શ્લોકપ્રમાણમાં આજે પણ સાક્ષરોને મનોમુગ્ધ બનાવે છે તે કલિકાલસર્વજ્ઞ પ્રભુ શ્રી હેમચન્દ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજની મંગલ સ્તુતિ]

રાગ: શાર્દૂલ

‘ચિંતારત્ન’ સમાન જે મુનિવરા માતાપિતાપેક્ષયા,
જે છે જૈન સમાજની સુખકર શ્રી ‘કામધેનુ’ જયા;
‘કોહીનૂર’ કહાય આર્યમહીનું અવતાર ‘પ્રાક્ષી’તણા,
શાસનના શણગાર હેમસૂરિને વંદન અમારા ઘણાં. ૧.

સાહિત્યજગતના અખંડ જ્યોતિર્ધર શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ સ્તવના

(રાગ-પતિ વિના પ્રમદાના મનના પુરાય કયાંથી કોડ ?)

(શ્રી) હેમસૂરીશ્વર ચરણામ્બુજને નમીએ હર્ષ અપાર;
(સૂરિવર નમીએ હર્ષ અપાર)

(એ) દિવ્ય જ્યોતિની જન્મતિથિને ઉજવીએ જયકાર.
(તિથિને ઉજવીએ જયકાર)

[૯૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

યુગ યુગના 'અંતર'મલ ધોયાં, જ્ઞાનતણી પ્રતિભામાં મોહ્યાં;
 સાક્ષરતાના સુરતરુવરને વંદન હો શ્રીકાર.
 (અમારા વંદન હો શ્રીકાર) હેમસૂરી૦ ૧

જ્ઞાનજ્યોતિ જગમાં પ્રગટાવી, તિમિર પડલ તોડી દુઃખદાઈ;
 જૈન જગતના જ્યોતિર્ધરને વધાવીએ નરનાર.
 (સૂરિને વધાવીએ નરનાર) હેમસૂરી૦ ૨

લક્ષણ-તર્ક-સુધર્મ-અલંકૃતિ, અંપક બકુલ અશોક તરુતતિ;
 એ શ્રુતવંદન વન વિકસાવી નામ અમર કરનાર.
 (ગુરુનું નામ અમર કરનાર) હેમસૂરી૦ ૩

અવનીપતિ^૧ અંતર અજવાલી, અમૃતપાન કરાવ્યા તારી;
 ભારતના સૌભાગ્યવિધાતા પ્રાણુતણા આધાર.
 (અમારા પ્રાણુતણા આધાર) હેમસૂરી૦ ૪

મનમોહન ! એ યોગીશ્વરની, ગુણમાળા છે સર્વ અઘડરણી;
 ધર્મપ્રતાપી ધીર વીર જય બોલો મંગલકાર.
 (જય બોલો મંગલકાર) હેમસૂરી૦ ૫

૧. ગુજરાતી કુમારપાલાદિ.

નૂતનવર્ષાભિનંદન

વસંતતિલકા વ્રત.

માંગલ્યકારી પ્રભુને નમીએ પ્રભાતે, ક્ષન્તુની સાલ સુખસંપત્તિ ઘો નિરાંતે;
વિધ્નોવડે વસુમતી રહી છે મુંઝાઈ, સૌએ કરે સ્તવન ઓ પ્રભુ ! પાહિ પાહિ ॥

નૂતનવર્ષારંભે

ચિક્રુત વાતાવરણ અને પ્રભુસ્મરણ

દોહરા

- પંચાણું પૂરી થઈ, બેઠી છન્નુ સાલ;
દુનિયાં હાલકલોળ છે, વરતે વસંતો કાળ. ૧
- ધર્મતણું કર્મો ગયાં, દયા-દાન સૌ દૂર;
પૃથ્વી પર પ્રગટી રહ્યાં, પાપતણું આ પૂર. ૨
- ચોગરદમ લાગી રહી, ભય-ચિંતાની ઝાળ;
ધર્મતણું શરણું ગ્રહો, એ જ એક પ્રતિપાળ. ૩

હરિગીત છંદ

- પૃથ્વી ચડી છે ચાકડે, બહુ વિષમ વાયુ વાય છે,
ચોતરફથી વિપરીત ભણુ-કારા શ્રવણ સુણાય છે;
શાંતિ ગઈ, આંતિ વધી, ક્રાંતિતણો વહે છે ઝરો,
આ વિષમ ક્ષન્નુ સાલમાં, સદ્ધર્મનું શરણું ગ્રહો. ૧
- અકળિત દૈવની ગતિ, અકળિત કાળતણી કૃતિ,
માનવ અરે ! સમજ શકે શું ? શી રીતે ધારે ધૃતિ ?
સંકલ્પ-વિકલ્પો તણ, શુભ ભાવના ભિતર મરો,
આ વિષમ ક્ષન્નુ સાલમાં, શ્રી પ્રભુતણું શરણું ગ્રહો. ૨
- પ્રાચીન ગ્રંથો ને પુરાણો, આદ્ય ઇતિહાસો જુઓ,
ઝંડા જ અવલોકન કરીને, ખૂબ એ સંશય ખુઓ;
આશ્ચર્ય એમાં કે નથી, એ ખેલ ખુદ કુદરતતણું,
પ્રભુનું જ ગણું સદા ગ્રહો, ઓ ! આર્યવંશ્યુ હિંદના. ૩

[૯૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રોગો, લડાઇ, ધરતીકંપો, કુદરતી એ છે ક્રિયા,
 પણ વર્ષ આ વીતી ગયું, તેની ગણી કે પ્રક્રિયા ?
 શું શું કમાયા ? શું ગુમાવ્યું ? તે હિસાબ કરી જુઓ,
 પંચાણનું સરવૈયું કાઢી, કુન્નુની જામી ધુઓ. ૪

દીવા કર્યાથી શું થયું, જે આત્મ અધાર રહ્યું ?
 રે ! રે !! જુઓ પાછું ફરી, આ વર્ષ તો આશ્ચર્ય ગયું;
 સધ્ધર્મ ને સત્કીર્તિ એ, સાચી કમાણી ના કરી,
 માનવ જનમ મોંઘા મળિની, વ્યર્થ થઈ મુસાફરી. ૫

“અંતરદીપક” અજવાળશો, ને આત્મજ્યોતિ નિહાળશો,
 આ દેહ ક્ષણભંશુર જાણી, મોહ-મમતા ટાળશો;
 આખા જીવન-કર્તવ્યની, લઈ આરસી અવલોકશો,
 ત્યાં પાપ-પુણ્યતણી પ્રતિમા, દિવ્ય દષ્ટે દેખશો. ૬

દીવાળી આવી ને ગઈ, હજી એ જ વર્ષે આવશે,
 શાણા જનોને ચેતવા, શુભ સાર પણ સમજાવશે;
 શાંતિ-સુખોનું શસ્ત્ર એક જ, લક્ષ રાખીને લહો,
 છન્નુતણી આ સાલમાંહિ, શરણ શ્રી પ્રભુનું ગ્રહો. ૭

વસંતતિલકા વ્રત

કલ્યાણ મંગળ કરો શુભ શાંતિ થાઓ, વિપત્તિ-વાદળ બધાં વીખરાઈ જાઓ;
 એ પ્રાર્થના નવીન વર્ષ વિષે અમારી, રાજધિરાજ જગનાયક ત્યો સ્વીકારી. ૧

દોહરા

સૃષ્ટિની કૃષ્ટ બધી, નષ્ટ કરો જગરાય;
 ભય-ભરિત ભૂમિ વિષે, વિષમ કાળ વર્તાય. ૧

કાલ દીવાળી વહી ગઈ, આજે નવલું વર્ષ;
 કાળ ગતિ છે કારમી, એમાં શોક ન હર્ષ. ૨

દીવા, ફટાકા, આતસો, ક્ષણભર આયુષ્યમાન;
 ચતુર જનોને ચેતવા, ગ્રહવા આતમ જ્ઞાન. ૩

વિશ્વ વિષે વિશ્રાંતિ હો, અધિકપણે આળાદ;
 નવા વર્ષમાં હર્ષથી, એ મુજ આશીર્વાદ. ૪

ભાવનગર-૧૩૫૧

લીં સમાજશુભચિંતક

સં. ૧૯૯૫ ની દીપોત્સવી } રૈવાશંકર વાલજી બધેકા
 નિવૃત્ત એજ્યુકેશનલ અને નીતિ ધર્મોપદેશક-ભાવનગર

વિચારશ્રેણી

લે. આચાર્યશ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

પ્રભુતા જોઈતી હોય તો સાચો પ્રભુ બન, પ્રભુ સાથે તન્મય થઈ જા, એટલે શીઘ્ર પ્રભુ બની જઈશ. દીવાથી દીવો સળગાવી લે, જો પછી કેવું અજવાળું થાય છે. અનંતા સૂર્ય એકઠા થાય તો પણ તે અજવાળાના અનંતમા અંશની પણ બરાબરી કરી શકતા નથી. અનંતા સૂર્યના અજવાળામાં જે વસ્તુ જણાતી નથી તે વસ્તુ પ્રભુથી મેળવેલા પ્રકાશમાં જણાય છે.

તું અંધારામાં ઘણું મુંઝાયો, હવે તો અજવાળું કર. આગળ અંધારું, પાછળ અંધારું, વચમાં ઘણો જ મંદ પ્રકાશ છે એટલા પ્રકાશે શું થાય? ભૂતકાળે શું થયું, ભવિષ્યકાળમાં શું થશે, છે ખબર? વર્તમાનકાળે કાંઈ જાણું છે તે પણ ઝાંખું ઝાંખું.

સહુ કોઈ ભવિષ્યને જાણવાની ઇચ્છા રાખે છે, ભૂતને કોઈ પણ જાણવા ઇચ્છતું નથી; પરંતુ ભૂતને જાણ્યા સિવાય ભૂલો સુધરવાની નથી. ભવિષ્ય જાણીને શું કરશો? રાગ દ્વેષ વધારશો, હર્ષ ને શોકને આધીન થશો, નિરુદ્ધમી ને મિથ્યાભિમાની બનશો માટે ભૂતને જાણીને ભૂલેલા માર્ગથી પાછા વળો અને ભવિષ્યને સુધારો, થયું તે સાચું અને થશે તે ખોટું. ભવિષ્ય સન્મુખ થઈને ચિંતાગ્રસ્ત ન બનો અને નિરાશાને આમંત્રણ ન કરો.

ભવિષ્યનું ચણતર ભૂતના પાયા ઉપર જ ચણાય છે. ભવિષ્ય તે ભૂતનો જ વિકાર છે. ભવિષ્યજેવી કોઈ સ્વતંત્ર વસ્તુ જ નથી. જન્મ્યો છે તે જ મરે છે, બીજ હતું તે જ વૃક્ષ થાય છે, રાંધ્યું હતું તે જ ખવાય છે અને કચું હતું તે જ ભોગવાય છે માટે બતાવશો કે ભવિષ્ય શું વસ્તુ છે? ભૂતકાળની સામગ્રી ન હોય તો ભવિષ્ય કોઈ વસ્તુ જ નથી.

સહુ કોઈ ત્યાગી જન્મે છે અને ત્યાગી મરે છે. જન્મ્યા પછી મનોવૃત્તિઓમાં ભોગને સ્થાન આપી જીવનનોકાને ભોગના પ્રવાહમાં વહેતી મૂકી દે છે તે ભોગના કિનારે ભાગ્યેજ પહોંચે છે. ભોગ-જળના છીછરા પાણીમાં તૃણાની ભૂમિમાં ખૂંચી રહે છે જેથી કરી ભોગ અને યોગના કિનારાથી ભ્રષ્ટ થાય છે અને અંતે વિનાશ પામે છે.

કષાય તથા વિષયને જે ત્યાગે છે તે જ સાચો ત્યાગી છે; કેવળ બહારનો પરિગ્રહ છોડનાર સાચો ત્યાગી નથી. નવ પ્રકારના પરિગ્રહમાંથી હૃદયગ્યવશ જે જીવોને એક પણ પ્રકારનો પરિગ્રહ ન મળ્યો હોય અને જો તે ત્યાગીનામ ધરાવતો હોય તો પશુઓ તથા અભાગી માણસો કેમ ન ત્યાગી કહી શકાય.

જેણે કષાય, વિષય છોડ્યા નથી, મમ-

[૯૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તાનો ત્યાગ કર્યો નથી, તેણે શું ત્યાગ્યું છે ? આહાર, વસ્ત્ર, પાત્ર, મકાન આદિ લોગોપ-લોગની વસ્તુઓમાં કંઈ વસ્તુઓથી તે મુકાયા છે ? બહારની વસ્તુઓના ત્યાગી તો મનુષ્ય માત્ર છે. શરીર પર બે વસ્ત્ર અને ઘણું રાખે તો બે ચાર હબરના દાગીના સિવાય બીજું કંઈપણ નથી હોતું. બાગ, બંગલા, ધન અને વાહન વિગેરે બીજી સંપત્તિ જ્યાં જાય ત્યાં સાથે લઈને ફરતા નથી.

જેની પાસે બીજી સંપત્તિ હોતી નથી તેને તો કુદરતે જ ત્યાગી બનાવેલો હોય છે; પણ મનોવૃત્તિમાં મમત્વની અધિકતા હોવાથી ત્યાગીનું ફળ મેળવી શકતો નથી, પરંતુ સાથે લઈને ફરતા નથી તેમજ ભેગી કરેલી સઘળી સંપત્તિ કામમાં આવતી નથી. એવા સંપત્તિવાળા તે સંપત્તિના મારાપણથી મનોવૃત્તિ બંધાયેલી હોવાથી કષાય તથા વિષયોથી ઘેરાયેલા જ રહે છે. અને જેની પાસે સંપત્તિ હોતી નથી તે સંપત્તિને પોતાની બનાવવા વિષયાધીન મનોવૃત્તિને તદ્દાકાર બનાવી રાખે છે, માટે સંપત્તિવાળો અને સંપત્તિહીન બહારની સંપત્તિનો ત્યાગી હોવા છતાં ત્યાગનું ફળ ન મેળવતાં લોગવ્યા વગર પણ લોગનું ફળ મેળવે છે.

એક તો પાસે સંપત્તિ હોવા છતાં તેને છોડીને વરસો સુધી પરદેશમાં વસનારો અને એકની પાસે સંપત્તિ નથી છતાં સંપત્તિને મેળવવા નિરંતર પ્રયત્નવાળો અને એક સંપત્તિ ન રાખવાની અને ન લોગવવાની પ્રતિજ્ઞા કરીને તે સંપત્તિને આડકતરી રીતે

રાખી તેને લોગવવા ઇચ્છનારો—આ ત્રણે જણમાં કંઈ અંતર છે ?

જેમ જેમ પ્રાણીઓનું ભાગ્ય પલટાય છે તેમ તેમ સાચી અને ઉત્તમ વસ્તુઓ હુમ થતી જાય છે. જ્યારે જીવો ભાગ્યશાલી હતા ત્યારે સાચું ઝવેરાત પુષ્કળ હતું તેમજ તેમના આત્મશ્રેય માટે લબ્ધિધારીઓ તેમજ કેવળજ્ઞાની સુધીના ઉત્તમ પુરુષો વિદ્યમાન હતા. અત્યારે ભાગ્ય ફરવાથી સાચી વસ્તુઓનો અભાવ થઈ ગયો છે ને ઇમીટેશન વધી પડ્યું છે. પૂર્વ પુરુષો જેવા જ્ઞાની અને ઉત્તમ મહાત્માઓનો પણ અભાવ થઈ ગયો છે.

જીવોના ભાગ્યનું ફળ આપવાને કાળ, સારી વસ્તુ તથા ઉત્તમ પુરુષોને જીવોના સહવાસથી દૂર કરે છે, જેથી કરીને જીવો પોતાના કુદૃષ્ટ કૃત્યનું ફળ લોગવવા સન્મુખ થાય છે.

કોઈ વ્યક્તિ પૂર્વ કાળના મહાત્મા જેવો હોળ ભલે કરે અને જનતાને ભમિત કરી પોતાનો શુદ્ધ સ્વાર્થ ભલે સાધે તેથી કરી તે કાંઈ સ્વપરનું આહિક કે આસુષ્મિક શ્રેય કરી શકતો નથી.

જો તું માનનું પાત્ર છે, માન ગ્રહણ કરવાનો અધિકારી છે, છતાં ઇતર મનુષ્ય મિથ્યા અભિમાનથી જાણીને અથવા અજાણપણે તારું માન ન જાળવે—અપમાન કરે તો તારે ખેદ કરવાની કે ક્રોધ કરવાની જરૂર નથી; કારણ કે તારું અપમાન કરવાથી કાંઈ તારું અપમાન થતું નથી; પણ તારું અપમાન કર-

વિચારશ્રેણી

[૮૭]

નારનું જ અપમાન થાય છે. કીંમતી હીરાની કીંમત આંકી ઉચિત ન જાળવનારની જ કીંમત ઘટે છે, પણ હીરાની કીંમત ઘટતી નથી.

જ્યા રે કોઈ મનુષ્ય ખીજ મનુષ્યના વિચારોથી જુદો પડે, અથવા તે તેના કથનને અનુસરે નહીં ત્યારે તે ન માનનાર અને વિચારભેદ રાખનારના પ્રત્યે અપ્રીતિ રાખે છે, અને તે પુરુષ માનનીય વિચારશીલ સજ્જન હોવા છતાં તેનું અપમાન કરે છે અને પોતે માને છે કે મેં અમુકનું અપમાન કર્યું, પણ આ પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરવાથી સજ્જન વિચારશીલ પુરુષ હલકો પડતો નથી પણ તે હલકો પાડવા પ્રયત્ન કરનાર પોતે જ હલકો પડે છે.

લા ભ મળે યા ન મળે, શ્રીમંત થવાય યા ન થવાય; પણ નીતિ જાળવીને વ્યવસાય કરવો ઉચિત છે. નિરંતર ન્યાયને સન્મુખ રાખીને જ હરેક પ્રકારના વ્યાપારમાં પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. અન્યાય અને અધર્મથી કરોડોની સંપત્તિ ભેગી કરીને માલમિષ્ટાન્ન ઉડાવનારા, બાગ-બગલાઓનો ઉપલોભ કરનારા અને મોટરોમાં ફરનારા ભલે પોતાને શ્રીમંત અને સુખી માને; પરંતુ વાસ્તવિકમાં તેઓ કંગાલ તથા દુઃખી છે કારણ કે તેમનું ભાવી જ કંગાલ તથા દુઃખી ઘડાય છે

ન્યા ય ધર્મથી થોડુંક પણ ધન મેળવનાર ભલે સાદો ખોરાક ખાતો હોય, સાધારણ મકાનમાં રહેતો હોય, તથા બાગ, બગલા અને મોટરના સાધન વગરનો હોય તો

પણ તે શ્રીમંત છે-સુખી છે. તેનું ભાવી જ શ્રીમંતાઇનું ને સુખીપણાનું ઘડાય છે

માન મળે યા ન મળે, કોઈ આદર-સત્કાર કરે યા ન કરે, જગતમાં પૂજનું પાત્ર બને યા ન બને પણ કેવળ આત્માના કલ્યાણ માટે જ સંસારથી પરાંગમુખ થઈને પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયોને અને સર્વ પ્રકારના બહારના તથા અંદરના સંયોગોને મળતી જેમ ત્યાગ કરનાર વિરક્ત આત્મા નિરંતર સાચું અને સારું કરવા જ પ્રયત્ન કરે છે, પોતાના અધિકારની મર્યાદા ઓળંગતો નથી.

અધિકારની મર્યાદાને મરડીને, ઉદ્દેશની દિશાથી પરાંગમુખ થઈને અને સર્વ ત્યાગના સાચા તથા સારા માર્ગને પીઠ દઈને ભલે માન-પ્રતિષ્ઠા મેળવે, યા જગતમાં આદર-સત્કારનું પાત્ર બનીને પુજાઓ, મોટા કહેવાઓ યા સારાં વસ્ત્ર, પાત્ર તથા ખાનપાન મેળવે પરંતુ તે જ્ઞાનીની દૃષ્ટિએ હલકામાં હલકો અને કંગાલમાં કંગાલ છે, જગતનો સ્વામી નહીં પણ દાસ છે, કાન તથા જીભનો સેવક છે.

કાન તથા જીભના શુભામો મહાપુરુષ પદના અનધિકારી છે. પૈસાના અભાવે બનેલા દીન-કંગાલો કરતાં પણ હલકા દરજ્જાના છે, ત્યાગીઓની પંક્તિમાં તેમના માટે સ્થાન જ નથી.

પોતાનું અહિત કરીને પણ ખીજને સારું લગાડનાર તથા વાચિક પ્રવૃત્તિ કરનાર

શ્રી શ્રુત જ્ઞાન

લેખક : શાસનપ્રભાવક શ્રીમદ્ વિજયમોહનચૂરીશ્વરજી પ્રશિષ્ય

પં. શ્રી ધર્મવિજયજી ગણિ

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૯ થી શરૂ]

સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિમાં યથાપ્રવૃત્તાદિ ત્રણ કરણો અત્યંત સાધનભૂત છે અને એ સાધનભૂત કરણો પૈકી ‘યથાપ્રવૃત્ત’ કરણ સુધી તો અલવ્ય આત્મા પણ કદાચિત્ આવી પહોંચે છે, જે બાળત પ્રથમ જણાવવામાં આવેલ છે. અલવ્ય જીવ મિથ્યાત્વ મોહનીયની સર્વોપશમના કરવા માટે અધિકારી નથી, અર્થાત્ અલવ્ય જીવ કોઈ પણ કાળે દર્શનમોહનો ઉપશમ કરવા માટે શક્તિસંપન્ન બનતો જ નથી. સંસારચક્રમાં પરિભ્રમણ કરનાર આત્માને નિજગુણપ્રાપ્તિમાં સર્વથી પ્રથમ કોઈ પણ ગુણ પ્રાપ્ત થતો હોય તો તે દર્શનમોહની ઉપશમનાજન્ય ઔપશમિક સમ્યગ્દર્શન છે. અલવ્ય આત્મા તથાપ્રકારના અનાદિ પારિણામિક ભાવે રહેલા અલવ્યપણાને અંગે સમ્યગ્દર્શનાદિ ગુણો તો પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, કિંતુ અકામનિર્જરના યોગે કોઈ અલવ્ય જીવ કદાચિત્ યથાપ્રવૃત્તની હદ સુધી આવી પહોંચે છે, અને ત્યાં રહ્યો થકો આગળ જણાવવામાં આવતા કારણોથી દ્રવ્યચારિત્રને પાંચ ગ્રહણ કરે છે.

ક્ષુદ્ર સ્વાર્થના સમુદ્રમાં ડૂબેલો હોય છે અને તે અધમ કોટીમાં ગણાય છે.

પો

તાના આત્માનું હિત કરીને બીજાનું હિત કરવા માહું લાગે તેવી કાચિક ને વાચિક પ્રવૃત્તિ કરનાર નિઃસ્વાર્થી હોય છે ને ઉત્તમ જીવોની પંક્તિમાં ભળવાનો અધિકારી હોય છે.

અલવ્યને દ્રવ્યચારિત્રની પ્રાપ્તિનાં નિમિત્તો-

ચારિત્રના બે પ્રકાર છે : એક દ્રવ્યચારિત્ર અને બીજું ભાવચારિત્ર. ‘પ્રમત્તસંયત’ નામના છઠ્ઠા ગુણસ્થાનકથી ભાવચારિત્રની હદ શરૂ થાય છે. તે ભાવ ચારિત્રવંત આત્માનું લક્ષ્ય કેવળ મોક્ષ માટે જ સદા ય વર્તતું હોય છે, ચારિત્રને અનુકૂળ હરકોઈ પ્રવૃત્તિમાં ‘નિજગુણસ્થિરતા’ તરફ તેઓ સદા ય ઉજમાળ હોય છે. દ્રવ્ય-ચારિત્રમાં આ પરિસ્થિતિનો સર્વથા અભાવ બેવાય છે. સંજમને અંગે કરવામાં આવતા પ્રાતકમણુ-પડલેહણુ-વિહાર-તપશ્ચર્યાદિ સર્વ અનુદાનોમાં એકલે તેમજ આમુખિક બાહ્ય સુખની લાલસા દ્રવ્ય ચારિત્રવંતોમાં ઘર કરીને રહેલી હોય છે, જે કાંઈ કષ્ટાનુદાન થાય તેમાં પણ જનતાનો સત્કાર, સન્માન મેળવવાની ભાવના તેવાઓમાં રમી રહેલી હોય છે. અલવ્ય આત્માઓ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે યથાપ્રવૃત્ત કરણે આવ્યા બાદ કદાચિત્ ચારિત્ર ગ્રહણ કરે છે. તેમાં પણ સત્કાર-સન્માન મેળવવાની ચાહના, બાહ્ય આશ્ચર્યકારક ઋષિ પ્રાપ્ત કરવાની અભિલાષા અને પરલોકમાં ઇષ્ટ કામલોગ મેળવવાની ઝંખના-આ ત્રણ મુખ્ય કારણો અનંતજ્ઞાની મહર્ષિઓએ જણાવેલા છે. કોઈ સાચા સાધુ મહાત્માનું રાજરાજેશ્વર અથવા અધિકાર મંડલ આદિ જનસમાજ તરફથી થતું સન્માન દેખી અનિચ્છક સત્ત્વ આ અલવ્ય પણ વિચારે કે હું આવું સાધુપણું લઉં તો રાજ-મહારાજાઓ મારો પણ સત્કાર-સન્માન કરે,

૧. અન્યની નજરમાં યથાપ્રવૃત્ત કરણે રહેલો. અન્યનું સ્વરૂપ અપૂર્વકરણમાં કહેવાશે.

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન

[૯૯]

તીર્થંકર પરમાત્માની અષ્ટ મહાપ્રાતિહાર્યાદિ અદ્ભુત શોભા જોઈને એ ગ્રન્થિની નજીકમાં રહેલો અભવી વિચારે કે-હું પણ સાધુ થવાપૂર્વક કષ્ટાનુષ્ઠાન કરું તો મને આવી અદ્ભુત લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય, તેમજ કોઈ પુણ્યવંતની અનુકૂલ કામ-ભોગાદિ સામગ્રી જોઈને, યથાપ્રવૃત્તકરણે રહેલો તે અભવ્ય ભવાંતરમાં તેવા પ્રકારના કામભોગ પ્રાપ્ત કરવાની લાલસાથી દ્રવ્યચારિત્ર ગ્રહણ કરવા તૈયાર બને. આવા આવા કારણેથી અભવ્ય દ્રવ્યચારિત્ર ગ્રહણ કરે અને બાહ્ય સુખની સિદ્ધિને અર્થે ગ્રહણ કરેલ દ્રવ્યચારિત્ર સંબંધી અનુષ્ઠાનમાં માખીની પાંખ પણ ન દુભાય તેટલી કાળજી રાખે અને તેવા કાળજીભર્યા દ્રવ્ય-ચારિત્રના પ્રતાપે કોઈક અભવ્ય આત્મા કાલધર્મ પામી યાવત્ નવમા ઐવેયક સુધી પણ ઉત્પન્ન થાય, જે માટે કહ્યું છે કે—

સર્વજિયાણ જમ્હા, સુત્તે ગંવિજ્ઞાને સુ ઉવવાચ્ચા,
મણિઓ જિણેહિં સો નય-લિંગં મોત્તું જાઓ-
જે દંસણવાવજ્ઞા લિંગગહણં કરંતિ સામણે,
તેસિંપ ય ઉવવાઓ ઉક્કાસો જાવ ગંવિજ્ઞાનારા

“સૂત્ર સિધ્ધાન્તોમાં સર્વ જીવોના જે નવ “ઐવેયક સુધી ઉપપાત જન્યેષ્વર મહારાજનાઓએ “કહેલો છે તે લિંગ સિવાય એટલે કે દ્રવ્ય-“ચારિત્ર સિવાય સંભવી શકતો નથી, કારણ કે “સૂત્રમાં જે માટે જણાવેલ છે કે-જે સમ્યગ્-“દર્શનથી રહિત છે એવા અભવ્ય અથવા મિથ્યા-“દષ્ટિ સાધુપણાતું ચિહ્ન સ્વીકારે તો તેવાઓનો “પણ નવમા ઐવેયક સુધી ઉત્કૃષ્ટપણુ ઉપપાત “થઈ શકે છે.”

આવા જ્ઞાની મહર્ષિનાં વાક્યોમાંથી અપૂર્વ બોધ એ મળી શકે છે કે-સંયમાદિ ધર્માક્રિયાઓ કર્મની નજરા અંત મોક્ષપ્રાપ્તિના લક્ષ્યપૂર્વક કરવામાં આવે તો તો અનુત્તર વિમાન અથવા મુક્તિસુખની પ્રાપ્તિ અનંતરપણે કિંવા પરંપરાએ અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય એમાં કોઈ આશ્ચર્ય જેવું નથી, પરંતુ ઉપર જણાવ્યા મુજબ જે ચારિત્રમાં અભવ્ય-મિથ્યાદષ્ટિ જીવાતું લક્ષ્ય કેવળ સત્કાર,

સન્માનાદિની પ્રાપ્તિ માટેનું જ હોય છે તે દ્રવ્ય-ચારિત્રનો પ્રભાવ પણ કેટલો જળ્બર છે કે આત્માને યાવત્ નવમા ઐવેયક સુધી પહોંચાડે છે. અહિં એક વસ્તુ ધ્યાનમાં રાખવી કે નવમા ઐવેયક સુધીના દેવો મિથ્યાદષ્ટિ અને સમ્યગ્દષ્ટિ એમ ઉભય પ્રકારના હોય છે પરંતુ અનુત્તર વિમાનમાં વર્તતા દેવો તો નિયમા સમ્યગ્દષ્ટિ જ હોય છે. તેમાં પણ સર્વાર્થસિધ્ધિ વિમાનવાસી દેવો સમ્યગ્-દષ્ટિ હોવા સાથે અવશ્ય એકાવતારી જ છે, અને તેથી જ અભવ્ય અથવા મિથ્યાદષ્ટિ અનુત્તર વિમાનમાં ઉત્પન્ન થઈ શકતા નથી. વધુમાં વધુ પણ તેઓનો ઉપપાત નવમા ઐવેયક સુધી જ્ઞાની ભગવંતોએ જણાવેલો છે. સૂત્રાર્થના આશયને નહિં સમજનારા, ક્રિયાનુષ્ઠાનના આગસુ કેટલાક અજ્ઞાન આત્માઓ ભોળી જનતા પાસે “કુર્માપુત્ર ચારિત્ર ગ્રહણ કરવા કયાં ગયા હતા? ભરત મહારાજને પણ ઘરે બેઠા કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું કે નહિં? આપણું મન ચોકણું હોય તો ચારિત્ર ગ્રહણ કરવાની તેમજ પ્રતિકમણુ-પડિ-લેહણાદિ ક્રિયાઓ કરવાની તેમજ તપસ્યાઓ કરવાની કશી જરૂર નથી.” આવું આવું કોઈક હાંકયે રાખે છે; પરંતુ તેવા આત્માઓએ સાથે સાથે એ પણ વિચારવાની જરૂર છે કે કુર્માપુત્ર તથા ભરત મહારાજને ભલે આ ભવમાં ઘેર બેઠા લોકાલોકપ્રકાશક કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ, પરંતુ એ ગૃહસ્થાવસ્થામાં જે કેવલ્યની પ્રાપ્તિ થયેલ છે તેમાં ખરેખરું પ્રબલ કારણ બે કોઈપણ હોય તો ભૂતકાલીન ભવોમાં કરેલી ચારત્રધર્મની અનુપમ આરાધના જ છે. એ ગતજન્મોમાં કરેલી અનુપમ આરાધનાના પ્રતાપે જ તે કુર્માપુત્રાદિ આ ભવમાં ગૃહલિંગે કેવલજ્ઞાનાદિ પામ્યા, નહિં કે આરાધના સિવાય. આપણા આત્માએ એવી અનુપમ આરાધના કરી છે તેની શી ખાત્રી? બલકે જે વિચારો અને ઉદ્ગારો ઉપર જણાવ્યા છે તે વિચારો અને ઉદ્ગારો તો આરાધનાની શૂન્યતા જણાવનારા છે. વ્યવહારદૃષ્ટિએ જગતમાં પણ વેષની એટલી

[૧૦૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

બધી કિંમત હોય છે કે પાંચ રૂપીઆનો પગાર-દાર પોલિસ પ્રસંગે તો લક્ષ્યાધિપતિ શ્રીમંત-નું કાંડું પકડી શકે છે. એ જ પ્રમાણે મુનિવેષ અથવા શ્રાવકોચિત લલાટમાં તિલકાદિ ચિહ્નો કેઈકેઈ આત્મા માટે એવાં ઉપકારી બને છે કે પતિત અધ્યવસાયોમાં દાખલ થયેલા આત્મા એ મુનિવેષ અથવા લલાટ-તિલકાદિના પ્રભાવે પુનઃ ઉચ્ચ અધ્યવસાયોની શ્રિષ્ટિઓમાં આરૂઢ થાય છે. સિધ્ધાન્તોના રહસ્યોને જાણનારાઓને બરાબર ખ્યાલ હશે કે ભલે ભરત મહારાજને ગૃહસ્થપણ-માં અનિત્ય ભાવનાના યોગે આદર્શ ભુવનમાં આત્મિક લક્ષ્મીને ઝળકાવનારું કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું, પરંતુ કેવળજ્ઞાનનો મહિમા કરવા માટે હાજર થયેલા દેવોએ એ ભરત મહર્ષિને વંદન તો ત્યારે જ કર્યું કે બ્યારે દેવતાએ અર્પણ કરેલા સાધુલિંગને ભરત મહારાજએ ગ્રહણ કર્યું. શું આથી મુનિવેષની મહત્તા નથી સમજી શકાતી? જે ભવભીરુ આત્માઓ છે તે તો આવા પ્રસંગો તથા દૃષ્ટાંતોથી દ્રવ્યચારિત્રની ઉપયોગિતા કબૂલ કર્યા સિવાય કોઈ કાળે રહેવાના નથી. બાકી જે શુષ્ક અધ્યાત્મીઓ છે, ક્રિયાના ચોર છે, ક્રિયા-કાંડનું નામ સાંભળતા જેનાં હંયામાં તેલ રેડાય છે તેવા પુદ્ગલાનંદી આત્માઓને આ દ્રવ્ય ચારિત્રાદિ ક્રિયાકાંડની કથની ગળે ઉતરવી ઘણી મુશ્કેલ છે. શુકલપાક્ષિકપણ સિવાય ક્રિયાકાંડ ઉપર પ્રેમ થાય પણ ક્યાંથી? ન્યાયાચાર્ય મહારાજે એ ઉદ્દેશથી જ ફરમાવ્યું છે કે—

“ક્લાવધ્યાત્મિનો માન્તિ, ફાલ્ગુને બાલકા યથા”
અભવ્યને દ્રવ્યશ્રુત ક્યાંસુધી હોય?

“કલિકાલમાં અધ્યાત્મનો ઢાંગ કરનારાઓ ફાલ્ગુન માસમાં થતા હોળીના રાજ સરખા બાલકો જેવા શોભે છે.”

દ્રવ્યચારિત્રના પ્રભાવે અભવ્ય જીવ જે પ્રમાણે નવમા ગ્રેવેયક સુધી ઉત્પન્ન થઈ શકે છે તે જ પ્રમાણે દ્રવ્યચારિત્રમાં દાખલ થયેલ અભવ્ય આત્મા શ્રુતમાં વધતો વધતો કદાચિત્ નવ પૂર્વ

સુધીના અભ્યાસ સુધી પણ પહોંચી બંધ છે, જે માટે આવશ્યકનિર્ણયકાર મહારાજ જણાવે છે કે:—

“તિર્યંકરાદિપૂર્વં દટ્ટગુણેણ વાવિ કજ્જણં ।

મુયસામાદયલાહો, હૌદ અમન્વન્સ ગંઠિમ્માર૥”

‘ગ્રન્થિની નજીકમાં અર્થાત્ યથાપ્રવૃત્તકરણે રહેલા અભવ્ય જીવને તીર્થંકર મહારાજ વિગેરેના અન્ય આત્માઓથી થતો સત્કાર દેખીને અથવા તો બીજા કોઈ તેવા નિમિત્તથી ‘શ્રુતસામાયિક’-નો લાભ પ્રાપ્ત થાય છે.’ શ્રુતસામાયિક, સમ્યક્ત્વ સામાયિક, દેશવિરતિ સામાયિક, અને સર્વવિરતિ સામાયિક—આ ચાર પ્રકારના સામાયિકોમાં અભવ્યને શ્રુતસામાયિકનો લાભ પ્રાપ્ત થાય, પરંતુ સમ્યક્ત્વસામાયિકાદિની પ્રાપ્તિ તે આત્માને ન જ હોઈ શકે. શ્રુતસામાયિકમાં વધતા વધતા યાવત્ નવ પૂર્વ સુધીના શ્રુત માટે અભવ્યને અંગે જે પ્રથમ કહેવાયેલ છે તે શ્રુત પણ ફક્ત શબ્દરૂપે જ હોય; પરંતુ પ્રાયઃ અર્થ ન હોય અને કદાચ કોઈ પદોના અર્થ સંબંધી જાણપણ હોય તો તેમાં પણ એ અર્થનું પરિણમન પર-પરાએ સંસારવૃદ્ધિના કારણ તરીકે બને, કિંતુ ભાવથી વિરતિના પરિણામમાં તેનું લક્ષ્ય બંધ જ નહિ. ભાવથી વિરતિના વિચારો સમ્યગ્દર્શની અને અતએવ સમ્યગ્જ્ઞાની આત્માને આવી શકે છે. અભવ્ય આત્માને પૂર્વધરની લબ્ધિનો જ અભાવ છે એટલે કે પૂર્વ સંબંધી અક્ષરોના અર્થનું પરિણમન પૂર્વધર લબ્ધિના અભાવે તેઓને હોઈ શકતું જ નથી. ગ્રન્થિસ્થાનની નજીકમાં રહેલા કેટલાક મિથ્યાદૃષ્ટિ આત્માઓ કાંઈક ન્યૂન દશ પૂર્વ સુધી પણ પહોંચી બંધ છે, જેમને દશ પૂર્વનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન હોય તેઓ નિશ્ચયથી સમ્યગ્દૃષ્ટિ જ હોય છે. દેશે જાણુ દશ પૂર્વ સુધીના જ્ઞાનમાં સમ્યક્ત્વની ભજના હોય છે, અર્થાત્ ત્યાં સુધીના જ્ઞાનમાં તો સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવો પણ હોય અને મિથ્યાદૃષ્ટિ પણ હોય, પરંતુ દશ પૂર્વની લબ્ધિ સમ્યગ્દૃષ્ટિ સિવાય બીજાને ન જ હોઈ શકે,

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન

[૧૦૧]

જે માટે કહ્યું છે કે:- ‘ચતુદસ દમ ય અમિણ્ણે-
નિયમા સમ્મં તુ મેસપ મગ્ગા’

અનિચ્છાસ્થાનની સમીપે આવેલા ત્રણ
પ્રકારના આત્માઓ

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અનિચ્છાસ્થાનની સમીપે આવતા અભવ્ય-મિથ્યાદૃષ્ટિ પ્રમુખ જીવોમાં સ્થૂલદૃષ્ટિએ આપણે ત્રણ સ્વભાગો પાટી શકીએ: પ્રથમ વિભાગમાં અનિચ્છાસ્થાનને દેખીને ત્યાંથી જ પાછા ફરી જનારા જીવો, બીજા પ્રકારમાં અનિચ્છાસ્થાન પાસે અમુક વખત સુધી ટકનારા જીવો અને ત્રીજા પ્રકારમાં અનિચ્છાસ્થાનને ભેદ કરી સમ્યક્ત્વને પ્રાપ્ત કરનારા જીવો. આ વસ્તુ દૃષ્ટાન્તથી સ્પષ્ટ કરાય છે-જેમ દૂર રહેલા કોઈ મોટા નગરમાં જવા માટે ત્રણ માણસો પોતાના ગામથી એક સાથે રવાના થયા. ચાલતા ચાલતા તેઓ ચોરોના સ્થાનવાળી ભયંકર અટવી પાસે આવી પહોંચ્યા. એ ભયંકર સ્થાન સમીપે આવતા તે ત્રણે માણસોએ જો ચોરને જોયા. જો ચોરો જોવામાં આવતાં ત્રણમાંથી એક બીકણ માણસ તો ભય પામી ત્યાંથી જ પાછો પલાયન કરી ગયો, બીજા માણસને ચોરોએ પકડ્યો અને ત્રીજો બલવાન હોવાથી ચોરોને હરાવી અટવીનો પાર પામી ઇષ્ટ નગરે પહોંચી ગયો. તે પ્રમાણે ચાલુ સમ્યક્દર્શનની પ્રાપ્તિના પ્રસંગમાં ત્રણ માણસો સરખા ત્રણ પ્રકારના સંસારી જીવો જાણવા અટવી જેવો સંસાર જાણવો, લાંબા રસ્તાના સ્થાને કર્મની તીર્થ સ્થિતિઓ સમજવી, જો ચોરના ભયંકર સ્થાને રણ-લેપરૂપ નિગિડ અનિચ્છાસ્થાન સમજવું ચોરના ભયથી પાછા ફરી જનારા પટે-માર્ગના સ્થાને અનિચ્છાસ્થાનથી પાછા ફરી જનારા અને પુનઃ કર્મની તીર્થ સ્થિતિ બાંધનારા અભવ્ય-મિથ્યાદૃષ્ટિ વિગેરે પ્રથમ પ્રકારના જીવો લેવા, ચોરોના પંતમાં આવેલા માણસના સ્થાને અનિચ્છાસ્થાનના કાર્મમાં અશાન્ત એવા અર્વાસ્થિત પરિણામવાળા જીવો સમજવા, અને ઇષ્ટ નગરે પહોંચેલા પરાક્રમી માણસના સ્થાને અનિચ્છાસ્થાન કરી અપૂર્વ-

કરણ અનિવૃત્તિકરણમાં દાખલ થઈ સમ્યક્-દર્શનને પ્રાપ્ત કરનારા આત્માઓ જાણવા.

યથાપ્રવૃત્તકરણમાં અધ્યવસાયસ્થાનો-

આ યથાપ્રવૃત્તકરણમાં દાખલ થયેલો આત્મા પ્રતિસમય અનન્તગુણ વિશુદ્ધિએ વધતા જાય છે. એમાં પણ એક જઘન્યવિશુદ્ધિવાળો હોય છે, બીજો આત્મા ઉત્કૃષ્ટવિશુદ્ધિવાળો હોય છે અને એ અપેક્ષા એ જ જ્ઞાની ભગવંતોએ જુદા જુદા જીવોની અપેક્ષાએ એ યથાપ્રવૃત્ત કરણના પ્રત્યેક સમયે અસંખ્ય લોકાકાશના પ્રદેશો જેટલા અધ્યવસાયસ્થાનો કહ્યાં છે, તેમાં પણ પહેલાં સમયના અધ્યવસાયસ્થાનો કરતાં બીજા સમયના અધ્યવસાયસ્થાનોની સંખ્યા વિશેષાધિક છે, બીજા સમય કરતાં ત્રીજા સમયના અધ્યવસાયોની સંખ્યા વિશેષાધિક છે એ પ્રમાણે યાવતૂ યથાપ્રવૃત્તકરણના અંતિમ સમય સુધી સમજવું. બાળજીવોને સમજવા માટે આ અધ્યવસાયસ્થાનોની સ્થાપના કરવામાં આવે તો વિષમ ચતુરસ આકાર થઈ શકે છે. જે આ પ્રમાણે:-

સ્થાપના*

૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૧	લો	સમય
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૨	જો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૩	જો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૪	થો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૫	મો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૬	ઠો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૭	મો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૮	મો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૯	મો	,,
૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦	૧૦	મો	,,

* અંતર્મુદ્દર્શના અસંખ્ય સમયો છતાં અસત્ પ્રલપનાએ ૧૦ ની સંખ્યા કહેલી છે, પહેલાં વિગેરે સમયોમાં અસંખ્ય લોકાકાશના પ્રદેશો તુલ્ય અધ્યવસાયો છે, છતાં અસત્ કલ્પનાએ ૬ મોટા મૂક્યા છે, વિશેષાધિક માટે દિશુણ ન થાય ત્યાં સુધી વિશેષાધિક ગણાય છતાં અસત્ કલ્પનાથી અર્ધિ* પ્રત્યેક સમયોમાં એક એક મોટું વધારું છે,

[૧૦૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

મન્દવિશુદ્ધિ-ઉત્કૃષ્ટવિશુદ્ધિ—

પ્રથમ સમયમાં આ યથાપ્રવૃત્તકરણ જે જઘન્યવિશુદ્ધિ છે તેનાં કરતાં બીજા સમયમાં જઘન્યવિશુદ્ધિ અનંતગુણ છે, તે બીજા સમય કરતાં ત્રીજા સમયની જઘન્યવિશુદ્ધિ અનંત ગુણ છે, ત્રીજા સમય કરતાં ચતુર્થ સમયની જઘન્યવિશુદ્ધિ અનંતગુણ છે, એ પ્રમાણે પૂર્વ પૂર્વ સમયની જઘન્યવિશુદ્ધિથી આગળ આગળના સમયોમાં જઘન્યવિશુદ્ધિનું અનંતગુણપણું ત્યાં સુધી સમજવું કે યાવત્ યથાપ્રવૃત્તકરણકળાનો સંખ્યાતમા ભાગ વ્યતીત થાય. એ સંખ્યાતમા ભાગના છેલ્લા સમયમાં જે જઘન્યવિશુદ્ધિ છે તેના કરતાં યથાપ્રવૃત્તકરણના પ્રથમ સમયમાં ઉત્કૃષ્ટ-વિશુદ્ધિ અનંતગુણ છે, એ પ્રથમ સમયની ઉત્કૃષ્ટ-વિશુદ્ધિ કરતાં સંખ્યાતમા ભાગ પછીના પ્રથમ

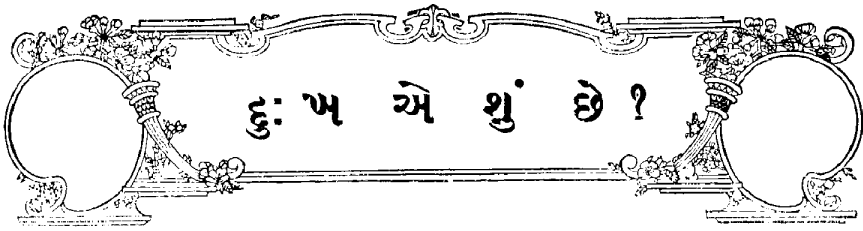
સમયની જઘન્યવિશુદ્ધિ અનન્તગુણ છે, તે અપેક્ષાએ યથાપ્રવૃત્તકરણના બીજા સમયની ઉત્કૃષ્ટ-વિશુદ્ધિ અનંતગુણી છે, તેના કરતાં સંખ્યાતમા ભાગ પછીના બીજા સમયની જઘન્યવિશુદ્ધિ અનંત-ગુણી, તેના કરતાં પહેલેથી ત્રીજા સમયની ઉત્કૃષ્ટ-વિશુદ્ધિ અનન્તગુણી કહેવી. આ પ્રમાણે એકની જઘન્ય અને એકની ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિનું (ઉપર નીચે) અનન્તગુણપણું યાવત્ ત્યાં સુધી સમજવું કે યથાપ્રવૃત્તકરણના છેલ્લા સમયની જઘન્ય-વિશુદ્ધિ આવે. હવે એ યથાપ્રવૃત્તના છેલ્લા એક સંખ્યાતમા ભાગની ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિ અનુક્રમ છે. તેમાં પ્રથમના સંખ્યાતમા ભાગની જઘન્ય વિશુદ્ધિની માફક પ્રત્યેક સમયે ઉત્તરોત્તર અનન્તગુણ વિશુદ્ધિ કહેવી. સુગમપણે સમજી શકાય તે મારે સ્થાપના —

યથાપ્રવૃત્તકરણ

જઘન્યવિશુદ્ધિ.				ઉત્કૃષ્ટવિશુદ્ધિ.			
સંખ્યાતમા ભાગ	{	૧	ની જઘન્ય કરતાં	૧ ની ઉત્કૃષ્ટ અનંતગુણ, તેનાથી			
		૨	,, અનન્તગુણ.				
		૩	,, "				
		૪	,, "				
		૫	,, તે કરતાં				
	{	૬	,, "	૨	,, "	,, "	,, "
		૭	,, "	૩	,, "	,, "	,, "
		૮	,, "	૪	,, "	,, "	,, "
		૯	,, "	૫	,, "	,, "	,, "
		૧૦	,, "	૬	,, "	,, "	,, "
		૧૧	,, "	૭	,, "	,, "	,, "
		૧૨	,, "	૮	,, "	,, "	,, "
		૧૩	,, "	૯	,, "	,, "	,, "
		૧૪	,, "	૧૦	,, "	,, "	,, "
૧૫	,, "						
{	સંખ્યાતમા ભાગ			૧૧	,, "	,, "	,, "
				૧૨	,, "	,, "	,, "
				૧૩	,, "	,, "	,, "
				૧૪	,, "	,, "	,, "
				૧૫	,, "	,, "	,, "

આ પ્રમાણે ‘ યથાપ્રવૃત્તકરણ ’ નું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ કહેવાયું. હવે ‘ અપૂર્વકરણ ’ નું સ્વરૂપ કહેવાય છે.

(-ચાલુ)

[સંગ્રાહક : સુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી-સમૌ]

તમને દુઃખનો ડર લાગે છે? એને આવતું જોઈ તમને ગ્રાસ થાય છે? એના સ્થાને સુખની જ તમે કદપના કરો છો? શા માટે? દુઃખમાં એવું ડરામણું તત્ત્વ કયું છે તેનો કદી શાંત ચિત્તે એના પર આપે વિચાર કર્યો છે ખરો? જગતના તમામ દુઃખો ત્યારે જ દુઃખો બને છે કે જ્યારે મનમાં અમુક પ્રકારનું સંવેદન થાય છે. જેઓને એ પ્રકારનું સંવેદન થતું નથી તેને માટે જગતની કોઈપણ ઘટના દુઃખરૂપ થતી નથી. જૈન શાસ્ત્રકારોએ સુખ-દુઃખને વેદનીય કર્મના ફલરૂપ બતાવ્યા છે અને વેદનીય કર્મ એ ઘાતી કર્મ નથી. મતલબ કે અમુક જાતની સમજણ ઉત્પન્ન થતાં એ જાતનાં સંવેદનોથી પર થઈ શકાય છે.

એક મનુષ્યને ધંધામાં નુકશાન થવાના સમાચાર મળતાં જ ભારે દુઃખ થાય છે તે વિચાર કરે છે કે હવે હું શું કરીશ? મારું સર્વસ્વ નષ્ટ થઈ ગયું, હવે મને કોઈ સહાય કરશે નહિ! ઓ ભગવાન! મારા માથે આ વિપત્તિ ક્યાંથી આવી પડી? તમે બચાવો, તમે મારી રક્ષા કરો.

બીજા એક મનુષ્યને તેવું જ નુકશાન થાય છે, પણ તેને દુઃખ થતું નથી. તે વિચાર

કરે છે કે લાભ અને નુકશાન તો જગતનો સ્વભાવ જ છે. હમેશાં લાભ થોડો જ મળે? પણ આ નુકશાન થવાથી કાંઈ મારા માટે તો બધી સારી તકો થોડી જ ચાલી ગઈ છે? કદાચ મને વધારે પુરુષાર્થી બતાવવા જ આ પ્રસંગ કેમ બન્યો ન હોય? એટલે હવે વધારે ઉત્સાહથી જ કામ કરવું. બની ગયેલાની ચિંતા કરવાથી મને લાભ થવાનો નથી. આ બંને વિચારસરણીની તુલના કરનાર જોઈ શકશે કે જગત અને વસ્તુના ગુણ-ધર્મો વિષેના ભ્રમમરેલા ખ્યાલો જ્યાં પ્રવર્તે છે ત્યાં જ દુઃખને રહેવાનો અવકાશ છે. જ્યાં વસ્તુ વિશેની સાચી સમજણ છે ત્યાં દુઃખને ઉત્પન્ન થવાનો અવકાશ નથી, એટલે દુઃખને નિવારવાનો ઉપાય આવી સમજણ ઉત્પન્ન કરવામાં જ રહેલો છે. બંધુઓ અને બહેનો, જગતના નાના મોટા કોઈ પણ દુઃખથી ડરશે નહિ. તમારામાં અદ્ભુત શક્તિ, અદ્ભુત જ્ઞાન રહેલું છે; પણ તેનો તમને ખ્યાલ નથી એથી જ તમે દુઃખનો અનુભવ કરો છો. એ શક્તિ, એ જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરો તો તમામ દુઃખો તમારા માટે નામશેષ બની જશે અને સમજણના સુખથી જીવન છલોછલ ઉભરાઈ જશે.

શ્રી પાવાપુરી તીર્થનો પ્રાચીન ઇતિહાસ

આ પવિત્ર તીર્થ કલ્યાણકભૂમિ છે કે જે શ્રી મહાવીર પ્રભુની નિર્વાણભૂમિ છે. આ તીર્થ પાવાપુરી નામથી જૈન સમાજમાં પરિચિત છે. આજથી ૨૪૬૬ વર્ષ ઉપર શ્રી મહાવીર પ્રભુ અનેક આત્માઓને ઉપદેશ આપતાં મોક્ષમાં પધાર્યા છે. ગિહાર-ઉડીસા પ્રાંતમાં ગિહાર શહેરથી સાત માઇલ દક્ષિણ તરફ આ પવિત્ર ભૂમિ આવેલી છે. સ્થાન બહુ જ ચિત્તાકર્ષક, રમણીય ને શાંત હોવાથી ભાવપૂર્વક તેના દ્રશન, દર્શન, પૂજનથી શ્રી મહાવીર પ્રભુના ઉચ્ચ આદર્શ અને ત્યાગનું સ્મરણ કરનાર ભગ્યાત્માઓના હૃદય પુલકિત થાય છે.

જૈનાગમોથી જણાય છે કે તે સમયે (પ્રાચીન અપાપાપુરી) પાવાપુરીમાં હસ્તિપાલ રાજા રાજ્ય કરતો હતો અને ત્યાંની જીર્ણ લેખશાળામાં ભગવાન મહાવીર છેલ્લું ચાતુર્માસ રહેલા હતા. કાર્તિક અમાવાસ્યા (વર્તમાનમાં બેલાતી આસો વદિ અમાસ)ની શેષ રાત્રિના સમયે શ્રી મહાવીર પ્રભુએ બહોંતેર વર્ષનું આયુષ્ય ભોગવી નિર્વાણ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

જૈનાગમોમાં એમ પણ દર્શાવેલ છે કે તે વખતે તે સ્થાનમાં સ્મરણ-ચિન્હરૂપ એક દિવ્ય સ્તૂપ નિર્વાણ મહોત્સવ કરવા આવેલા દેવોએ સ્થાપિત કરેલું હતું, અને પ્રભુના મોટા બાઈશ્રી નંદીવર્ધને એક ચેત્યાલય પણ કરાવ્યું હતું પાવાપુરી ગામનું વર્તમાન મંદિર તે સ્થાનમાં બનેલ છે અને શ્રી મહાવીરસ્વામીની મૂર્તિ તેમજ ચરણપાદુકા પ્રતિષ્ઠિત થયેલ છે કે જે ગામમંદિરના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. ગામની બહાર દક્ષિણ તરફ એક મોટું તળાવ છે, જેના મધ્ય ભાગમાં એક વિમાનાકાર મંદિર છે જેને જગમંદિર કહેવામાં આવે છે ને ત્યાં ભગવાનના દેહની અંતિમ કિંમત કરવામાં આવેલી હતી.

આપણા શ્વેતાંબર સમાજમાં મનાય છે કે ભગવાનના અગ્નિસંસ્કાર વખતે અસંખ્ય દેવો,

મનુષ્યો એકત્ર થયેલા હતા, તેઓ ત્યાંની ભસ્મ અને માટી પવિત્ર સમજી થોડી થોડી પોતપોતાના સ્થાને લઇ ગયા હતા જેથી ત્યાં એક તળાવ જેવા મોટા ખાડો ઘટ્ટ ગયો હતો.

દિગંબર સંપ્રદાય ભગવાનનો નિર્વાણસમય અને સ્થાન બીજા સ્વરૂપમાં બતાવે છે.

ભગવાનને મોક્ષે જવાનો એક માસ બાકી રહ્યો ત્યારે ગિહાર પ્રાંતના પાવાપુર નામના ગામમાં પધાર્યા. પાવાપુરના વનમાં એક સરોવર હતું જેની વચ્ચે એક જિંચો ડીંગો હતો. તેના ઉપર એક જગ્યાએ બેસી, શુક્લધ્યાનનો પ્રારંભ કર્યો, જેના યોગથી શેષ રહેલ કર્મપ્રકૃતિઓનો સર્વથા નાશ કરીને કાર્તિક કૃષ્ણ ચૌદશની રાત્રિના છેલ્લા ભાગ અને અમાવાસ્યાની પ્રભાતે સ્વાતિ નક્ષત્રમાં ભગવાને નશ્વર મનુષ્ય શરીરને છોડી બહોંતેરમે વર્ષે નિર્વાણ પ્રાપ્ત કર્યું

(દિગંબર જૈન પંડિત કવ્યતીર્થ શ્રીમાન ગજનધરલાલજીએ લખેલ “શ્રીમહાવીરસ્વામી ઐર દીવાળી”નામના પુસ્તકમાંથી)

આ તીર્થ પ્રાચીન હોવાના કારણથી શ્વેતાંબર સંપ્રદાય અઘાપિ સમસ્ત તીર્થની જેમ આ પવિત્ર પાવાપુરી તીર્થની રક્ષા, દેખરેખ બરોબર કરે છે. શ્વેતાંબર શ્રી સંઘ તરફથી મેનેજર નિમવામાં આવેલ છે તે ગામનું મંદિર. જગમંદિર, સમોસરણ મંદિરો, ધર્મશાળા અને રસ્તો વગેરેનો પ્રયત્ન કરે છે. આ મંદિરથી બુદ્ધ એક શ્રી મહાવીરસ્વામીનું મંદિર છે કે જે અજમગંજ નિવાસી શ્રીમતી મહેતાબકુંવર તરફથી સરોવરની ઉત્તર બાજુ બંધાવેલ છે.

૧. ગામમંદિર—આ મંદિર પાવાપુરી ગામની પશ્ચિમે છે કે જેની ચારે બાજુ એક મોટું કંપાઉન્ડ આવેલ છે. તેની અંદર શ્વેતાંબર સંઘની પેઠી

શ્રી પાવાપુરી તીર્થના પ્રાચીન ઇતિહાસ

[૧૦૫]

તીર્થભંડાર અને ધર્મશાળા છે કે જે ધર્મશાળા સુંદર છે. એક નાના ગામના મંદિરમાં કેવળ એક પરમ પવિત્ર તીર્થ સમગ્ર દેશના સર્વ પ્રાંતીય ધાર્મિક સભાઓએ તે સ્થાનમાં યાત્રા કરવાવાળા ભાઈઓને માટે પોતાના દ્રવ્યવ્યય કરેલ છે, અને વાસ્તવિક રીતે ત્યાં સેંકડો નહિ પરંતુ હજારો યાત્રાળુઓ તીર્થસેવામાં આવતાં આરામથી રહી શકે છે. મંદિરની દક્ષિણ બાજુ મુનિરાજે માટે ઉપાશ્રય અંધા-વેલ છે અને આગળ એક માળની ઇમારત છે જે જૂની ધર્મશાળા નામે ઓળખાય છે કે જે નવરત્ન નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

વર્તમાન મંદિર પાંચ ભવ્ય શિખરોવડે સુશોભિત છે ને જે માળનું છે. મંદિરનો શિલાલેખ સ્પષ્ટ એવો છે કે-“ શાહજહાન બાદશાહના રાજ્યમાં વિક્રમસંવત ૧૬૯૮ વૈશાક શુદ્ધ ૫ સોમવારે ખરતર ગરુડાચાર્ય શ્રી જિનરાજસૂરજના અધ્યક્ષપણા નીચે બિહારના શ્રી શ્વેતાંબર શ્રી સંઘે આ “ વરવિમાના-કાર ” મંદિરની પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી તે વખતે કમલલાભોપાધ્યાય એવં લખ્ખકીર્તિ આદિ કંઠ વિદ્વાન સાધુ મુનિરાજ ત્યાં હતા. વગેરે ઉલ્લેખ તે પ્રશસ્તિમાં છે.” પ્રથમ આ શિલાલેખ વેદીની નીચે હતો ને કેટલાક વખત અગાઉ બાબુ સાહેબ પૂરણ-ચંદણ નહાર હસ્તક તેનો ઉદ્ધાર થતાં તે લાંથી કાઢી મંદિરની દિવાલ પર યોગ્ય સ્થાને સ્થાપિત કરવામાં આવેલ છે. મૂળ મંદિરમાં મધ્ય ભાગે મૂળનાયક શ્રી મહાવીરસ્વામીની શ્વેત મૂર્તિ તેમજ જમણી બાજુ શ્રી આદિનાથ પ્રભુ, ડાબી બાજુ શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુની શ્વેત મનોહર પ્રતિમાજી બિરાજમાન છે. બીજી ધાતુની પ્રતિમાજી ઘણી છે. જમણી તરફની વેદીમાં સં. ૧૬૪૫ વૈશાક શુદ્ધ ૩ ગુરુવાર પ્રતિષ્ઠિત વિશાળ ચરણયુગલ છે. મૂળ ગભારાની દક્ષિણ તરફની દિવાલમાં એક ગોખલીમાં સં. ૧૭૭૨ માહ શુદ્ધ ૧૩ સોમવારની પ્રતિષ્ઠિત શ્રી પુંડરીક ગણધરની ચરણપાદુકા છે. મૂળ વેદીની ડાબી બાજુ શ્રીવીર લગવાનના અગિયાર ગણધરોની પાદુકા છે તે સં. ૧૬૯૮ની સાલની પ્રતિષ્ઠિત છે. અને તે વેદી ઉપર સં. ૧૯૧૦માં શ્રી મહેન્દ્રસૂરિ-

ની પ્રતિષ્ઠિત કરેલ શ્રી દેવધર્મક્ષમાશ્રમણની પીળા પાષાણની સુંદર મૂર્તિ છે. મૂળ મંદિરની વચમાં વેદી ઉપર સં. ૧૬૯૮ના લેખ સહિત કસો-દીના પાષાણની અતિ ભવ્ય પાદુકા બિરાજમાન છે.

મંદિરજના ચારે ખૂણામાં ચારે શિખરના અર્ધા ભાગમાં ચાર કોટડીઓમાં પાદુકા અને મૂર્તિઓ અનેક છે, તે બધા લેખો વંચાતા વિક્રમની સત્તરમી શતાબ્દથી વર્તમાન શતાબ્દ પર્યંતના છે. સિવાય મંદિરમાં દિક્ષપાળ, ભૈરવ, શાસનદેવી આદિ પણ બિરાજમાન છે. પ્રાચીન મંદિરનો સભામડાંપાદિ પ્રથમ બહુ જ સાંકડો હતો તે અજમગજનિવાસી બાબુ નિર્મલકુમારસિંહજી નવલખાએ હમણાં મંદિરના બહારના ભાગને વિશાળ બનાવી તેની પૂર્તિ કરી છે.

૨. જળમંદિર-આ સ્થાન ઉત્તમ, પવિત્ર, શાંત, મનોરમ અને ચિત્તાકર્ષક છે. વર્ષાઋતુના પ્રારંભમાં સરોવરસ્થિત કમળોના પુષ્પ, પત્રોવડે પૂર્ણ વિકાસ થાય છે તે વખતે આ સ્થાનનું દૃશ્ય એક અનોખી શોભા ધારણ કરે છે, કે તે વખતે ભાવિક આત્મા શ્રદ્ધા અને આત્મચિંતનવડે આ જળમંદિરમાં પ્રવેશ કરતાં આ દુઃખમય સંસારને ઘડીભર ભૂલી જઈ આત્મશાંતિ અનુભવે છે.

મંદિરમાં જવા માટે શતાબ્દિ વર્ષો થયાં સરોવરના કિનારાથી એક સુંદર પુલ બનાવવામાં આવ્યો છે. આ પુલ લગભગ છશેહ ફુટ લાંબો છે. પુલ નહોતો ત્યારે યાત્રાળુઓ નાવમાં બેસીને મંદિરજમાં જતા હતા. મંદિર સરોવરની બરાબર મધ્યમાં હોવાથી આ પુલની આસપાસ અને મંદિરની ચારે બાજુ કમળોથી આચ્છાદિત છે.

જળમંદિરને કોઈ શિખર નથી તો પણ કેવળ ગુંબજ સહિત હોવા છતાં ઘણા દૂરથી તે દેખાય છે. મંદિરના બીતરમાં કલકત્તાનિવાસી શેઠ જીવનદાસની સં. ૧૯૨૯ની સાલમાં બનાવેલી મકરાણા ચારસની ત્રણ સુંદર વેદીઓ છે. મધ્ય વેદીમાં શ્રી મહાવીર પ્રભુની ચરણપાદુકા બિરાજમાન છે. મધ્યમ વેદીમાં પણ ચરણપાદુકા છે. તેના ઉપર કોઈ

[૧૦૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લેખ દાલ દેખાતો નથી. એ વેદી ઉપર શ્રી મહા-વીરસ્વામીની એક ધાતુની પ્રતિમા છે જેના ઉપર સં. ૧૨૬૦ જેઠ શુદ્ધ ૨ આચાર્યશ્રી અભયદેવસૂરિજીની પ્રતિષ્ઠિત પાદુકા છે, જે રનાત્રાદિ પૂજનમાં ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે, કારણ કે ચરણપાદુકા સિવાય બીજી કોઈ મૂર્તિ નથી. જમણી વેદી ઉપર શ્રી મહાવીર પ્રભુના પ્રથમ ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામીની અને ડાબી બાજુ શ્રી સુધર્માસ્વામીની ચરણ-પાદુકા ગિરાજમાન છે, તેના ઉપર સં. ૧૯૩૫ ની સાલમાં પ્રતિષ્ઠા કર્યાનો ઉલ્લેખ જણાય છે.

મંદિરની બહાર બંને તરફ એ ક્ષેત્રપાળ છે, અને નીચેની પ્રથમ પ્રદક્ષિણામાં એક આહ્લી, ચંદનાદિ સોળ સતીયોનો વિશાળ ચરણપટ સં. ૧૯૩૧ અને બીજી સં. ૧૭૩૫ની પ્રતિષ્ઠિત શ્રી દીપવિગ્રહજી ગણીની પાદુકા અવસ્થિત છે. બહારની પ્રદક્ષિણામાં સં. ૧૯૫૮ની પ્રતિષ્ઠિત શ્રી જિનકુશળસૂરિજીની પાદુકા છે. મંદિરની ઉત્તર દિશામાં સરોવરમાં ઉતરવા માટે પગથિયા (સીડી) બનાવેલી છે.

૩. શ્રી સમોસરણજી—આ મંદિર કમ્પાઉન્ડ સહિત શુભારે સો વર્ષથી બંધ છે. શ્રી પાવાપુરીની પૂર્વ દિશામાં આંખાના વનની પાસે એક નાનો સ્તૂપ છે તે ભગવાનના સમવસરણનું સ્થાન છે એમ લોકો કહે છે. આ સ્થાન થોડું દૂર હોવાથી શ્રી શ્વેતાંબર જૈન સંઘે સરોવરના તટ પર સમવસરણની રચના કરી છે અને મંદિર બનાવેલ છે. ગોળાકાર કમ્પાઉન્ડની ચારે બાજુ લોખંડની રેલીંગ છે અને ભૂમિથી ત્રણ પ્રાકારનો ભાવ દેખાડતા મધ્ય ભાગે એક અષ્ટકોણ સુંદરાકૃતિ મંદિર બનાવેલ છે તેની પ્રતિષ્ઠા શ્રી શ્વેતાંબર જૈન સંઘે સં. ૧૯૫૩માં મેનેજર બિહારનિવાસી બાબુ ગોવીંદચંદ જી સુચન્તી-

દ્વારા કરી છે. આ મંદિરની વચમાં ચતુષ્કોણ વેદી પર સં. ૧૬૪૫ વૈશાક વદ પત્તી પ્રતિષ્ઠિત શ્રીવીર પ્રભુનું ચરણયુગલ ગિરાજમાન છે. આ સમવસરણ મંદિરની પાસે પશ્ચિમ દિશાએ બાબુ પૂરણચંદ્રજી નંદારની માતૃશ્રી સુલ્તાબકુમારીની જે તળાણી ધર્મ-શાળા અને ઉત્તર તરફ રાવજીદાદુરસિંહજી દુબેડી-યાની ધર્મશાળા છે.

૪. બાઈ મહેતાબકુંવરનું મંદિર—આ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું જે તળ મંદિર, બંધ છે. ઉપરની ભૂમિમાં ચૌમુખજી ગિરાજમાન છે અને નીચે મૂળ વેદી પર શ્રી વીર ભગવાનની મૂર્તિની સાથે બીજી પાપાણ અને ધાતુની પ્રતિમાઓ છે. સાંભળવામાં આવે છે કે શ્રીમતી મહેતાબકુંવરે (શ્રી અજીમગંજનિવાસીએ) પોતાના દેખરેખ નીચે આ મંદિર બંધાવી સં. ૧૯૩૨ની સાલમાં પ્રતિષ્ઠા કરાવેલી છે.

અહીં કારતક શુદ્ધ ૧ ના રોજ રથયાત્રાના વરધોડા નીકળે છે. આ પવિત્ર સ્થાનની એક વાર તો છેવટે શ્રદ્ધાળુએ યાત્રા કરવી જ જોઈએ. શ્રીવીર ભગવાનની નિર્વાણતિથિ એ પરદેશથી અનેક યાત્રાળુઓ આવે છે અને અન્ય દીન-દુઃખી, રોગી મનુષ્યો આવે છે તેને રહેવાના આશ્રય નહોતા તથા બાબુ પૂરણચંદ્રજી નંદાર કલકત્તાના સ્વર્ગવાસી પત્ની શ્રીમતી કુંદનકુમારીના સ્મરણાર્થે એક દાન-શાળા બંધાવી તેની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા કેટલાક વર્ષ પહેલાં આશ્રાનિવસી શ્રીયુત ચાંદમલજીના હસ્તે થઈ કે જ્યાં હાલ પટના ડીસ્ટ્રીક્ટ બોર્ડના તરફથી એક દેરી દવાખાનું ખાલવામાં આવ્યું છે અને ત્યાં સર્વેન વિના મુલ્યે લાભ આપાય છે. *

* પાવાપુરીના ઇતિહાસ' હિંદી ઉપરથી અનુવાદ.

અનુવાદક—આત્મવદનભ

અધ્યાત્મ શક્તિના લાભ

(ગત વર્ષના પૃષ્ઠ ૨૬૮ થી શરૂ)

અનુ૦ અભ્યાસી B. A.

પુસ્તકો વાંચવાથી બુદ્ધિ વધી શકે છે, પરંતુ અધ્યાત્મ બળ અભ્યાસથી વધે છે. જેવી રીતે મેરમેરીઝમ કરનાર માણસ ચિત્તની એકાગ્રતાના અભ્યાસથી પોતાનું માનસિક બળ એટલું બધું વધારે છે કે તે બીજાને સંદેહ પોતાને વશ કરી શકે છે, એવી જ રીતે આપણી પોતાની બાંહેધ વશ રાખવા માટે આપણે અભ્યાસ કરવાની આવશ્યકતા છે. એ અભ્યાસ દૈવ સંકલ્પ તથા આપણી બાંહેધ પર વિશ્વાસ રાખવાનો અભ્યાસ છે. અભ્યાસથી અવ્યક્ત મન પ્રભાવિત બને છે. એટલા માટે દરેક મનુષ્યે હંમેશા પોતાની બાંહેધ પર વિશ્વાસ રાખવાનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ, તે માટે પ્રાતઃકાળમાં વહેલા ઊઠવાની ટેવ અતિ ઉત્તમ છે. બીજો નિયમ અધ્યાત્મશક્તિના સંચય માટે બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવું એ છે. ઉપનિષદમાં કહ્યું છે કે- “ નાયમાત્મા વલહીનેન લભ્યઃ ” અર્થાત્ આ આત્મા બળહીનને પ્રાપ્ત થતો નથી. આધુનિક મૈનાવિજ્ઞાનની શોધથી એટલું તો સિદ્ધ થયું છે કે મનુષ્યની મૂળ શક્તિ કાર્ય-શક્તિ છે. જે માણસ એનો સંચય કરીને યોગ્ય રૂપ તને પ્રવાહિત કરે છે તે પોતાનું જીવન સફળ કરે છે અને જે તેને શુભાવે છે તે કોઈ પણ કાર્ય કરવાને લાયક રહેતો નથી. એ શક્તિનો સંચય કરવાને માટે મનને હંમેશા વિષયોથી રોકતા રહેવું પડે છે. એનાથી અધ્યાત્મ શક્તિનો સંચય-સંચય થઈ જાય છે. એના ચમત્કારિક કાર્યો અનેક

મહાપુરુષોના જીવનમાં જોવામાં આવે છે. અષ્ટાવક, ભીષ્મ, બુદ્ધ, શંકરાચાર્ય, રામદાસ, રામકૃષ્ણ, ગાંધીજી વિગેરે ભારતવર્ષના તથા પ્લેટો, ક્રીટસ, ન્યુટન વિગેરે પાશ્ચાત્ય પુરુષોના જીવનમાં જોવાથી એટલું સિદ્ધ થાય છે કે મહાન કાર્યો કરવા માટે બ્રહ્મચર્યની પરમ આવશ્યકતા છે. વિવાહિત અને અવિવાહિત બંને પ્રકારના માણસો આ નિયમનું પાલન કરી શકે છે.

અધ્યાત્મ બળને વધારવાનો ત્રીજો નિયમ પોતાનું વચન પાળવું અને સમયની વહેંચણી કરવી એ છે. યુરોપના લોકોની માફક હિંદુસ્તાનના લોકો સમયની વહેંચણી કરતા નથી. સમયની વહેંચણી એ ભારે તપશ્ચર્યા છે. હે-માર્કની એક સ્ત્રીએ એક વખત કહ્યું હતું કે ભારતવાસીઓની એક તૂટી એ છે કે તેઓ પોતાનું વચન પાળવું એને કર્તવ્ય નથી માનતા. બીજાને માહું ન લાગે એવા વિચારથી તેઓ જૂઠા વાયદા કરે છે. એથી કરીને તેઓ પોતાનું કામ વખતસર કરી શકતા નથી. આપણું વચન પાળવાનો જો આપણે યતન કરીએ તો આપણું અધ્યાત્મ બળ ખૂબ જ વધી જાય. વચન ન પાળવાથી આપણે આપણી બાંહેધ બિચ્છારવી પડે છે, જેનાથી આપણી અંદર માનસિક હીનતા આવી જાય છે. આ બાબતમાં આપણે યુરોપના લોકોનું અનુકરણ કરવું જોઈએ.

ચોથો નિયમ બીજાની નિંદા ન કરવી એ છે. બીજાની નિંદા કરવાથી આપણને

[૧૦૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

જેટલી આધ્યાત્મિક હાનિ થાય છે તેટલી બીજી કશાથી થતી નથી, પરંતુ એ હાનિ ઘણું ભાગે હંમેશા અપ્રત્યક્ષ રહે છે તેથી તે આપણે માટે સૌથી વધારે ઘાતક છે. સઘળા લોકો એના ભોગ બની જાય છે. મહાત્માજીએ દારૂ અને સીગારેટ પીવાના નુકશાનની તુલના કરતાં એ બતાવ્યું છે કે સીગારેટ પીવી એ મનુષ્યને માટે વધારે નુકશાનકારક છે. તેનાથી થતી હાનિ પ્રત્યક્ષ નથી હોતી અને લોકો દારૂને જેટલો ખરાબ ગણે છે તેટલો એને નથી ગણતા, તેટલા માટે તેનાથી મુક્ત થવાનો સંભવ નથી. બીજાની નિંદા કરવી એ એક જાતની સીગારેટ પીવા જેવો કેફ છે, જેની ટેવ આપણી આધ્યાત્મિક શક્તિ નષ્ટ કરી દે છે. અંગ્રેજોમાં કહેવત છે કે: Speak not of others as you would not speak of them before themselves અર્થાત્ બીજા લોકો સંબંધી એવી વાત ન કરો કે જે તમે તેઓને ન કહી શકો. મોટા મોટા પ્રતિષ્ઠિત સમાજોમાં જોવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી કેઈ વ્યક્તિ હાજર હોય છે ત્યાં સુધી તેના વખાણ કરવામાં આવે છે અને એની ગેરહાજરીમાં તેની નિંદા થવા લાગે છે. બીજાની નિંદા કરતાં બચવા માટે દરેક મનુષ્યે મિતભાષી બનવાની જરૂર છે. મનુષ્યનું આયુષ્ય અધિક વિલાસ અને ભાષણથી ક્ષીણ થાય છે. વાણીનો સંયમ એ બ્રહ્મચર્ય જેટલું જ તપ છે. એ તપને લઈને માણસ અસત્યની નિંદાથી બચી શકે છે. શેક્સપીયરનું એક મહત્વનું વાક્ય છે કે:—

Give every one thy ear, but few thy voice અર્થાત્ બધાનું સાંભળો પણ ઘણું જ બોલો નહીં. એ રીતે અધ્યાત્મ

દૃષ્ટિથી પણ એ સિદ્ધાંત ઘણો મહત્વનો છે. પાંચમો નિયમ અયાચકવૃત્તનું પાલન છે. બીજાના ઉપકાર નીચે રહેવું એ દરેક મનુષ્યે સૌથી વધારે ભારે માનવું જોઈએ. જે મનુષ્યની ટેવ બીજાના ઉપકાર નીચે રહેવાની હોય છે તે દુનિયામાં એક પણ મોટું કાર્ય કરી શકતો નથી. તે પોતાના આત્મામાં વિશ્વાસ રાખવાનું શીખી શકતો નથી. તેની માનસિક અવસ્થા હંમેશા નબળી રહે છે. અંગ્રેજોમાં કહેવત છે કે:—

A charity boy seldom prospers. જે માણસ બીજાના દાન ઉપર આધાર રાખે છે તે ભાગ્યે જ આબાદ થાય છે. જે બાળક વિદ્યાપાર્જન માટે બીજાની મદદ લે છે તેણે પોતાના મનમાં તે પૈસા પાછા આપવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરવો જોઈએ. આ નિયમની સાથે એ પણ આવી જાય છે કે બીજા પાસેથી બની શકે ત્યાં સુધી ઉધાર લેવું ન જોઈએ. જે માણસને ઉધાર લેવાની ટેવ પડી જાય છે તે પોતાની આવક કરતાં વધારે ખર્ચ કરવા લાગે છે. ઉધાર લેતી વખતે પૈસા આપવા પડતા નથી તેથી એક પ્રકારની બેપરવાઈની ટેવ લોકોમાં પડી જાય છે. રૂપિયા જરૂર પાછાં આપવા છે એવો દૃઢ સંકલ્પ નથી રહેતો. એ આત્મિક પતન છે અને એને લઈ તેને માનસિક કલેશ ભોગવવો પડે છે. બીજા પાસેથી કંઈ ઉધાર ન લેવું એ એક જાતનું તપ છે, જે કરવાથી આત્મશક્તિ વધે છે. આ એક નાની વાત છે છતાં જીવનમાં તેનું ઘણું મહત્વ છે. છઠ્ઠો નિયમ સ્વાધ્યાય કરતા રહેવું એ છે. હંમેશા અધ્યાત્મ વિષયમાં દરેક મનુષ્યે કંઈ ને કંઈ વાંચતા રહેવું જોઈએ. આપણા વિચાર, આપણા ચારિત્ર્ય-બંધારણમાં મોટો ભાગ ભજવે છે. યોગ—

અધ્યાત્મશક્તિના લાભ

[૧૦૮]

વાસિષ્ઠમાં કૈવલ્યપ્રાપ્તિના ચાર ઉપાય બતાવ્યા છે:—યમ, સંતોષ, સત્સંગ અને વિચાર. આધુનિક કાળમાં મહાત્માઓનો સત્સંગ આપણને પુસ્તકોદ્ધારા સુલભ છે. તેનો આપણે લાભ લેવો જોઈએ અને તે મહાત્માઓની વાતો પર વિચાર કરવો જોઈએ. દરેક વિચાર શક્તિથી ભરેલો છે, જે યોગ્ય સમયે કાર્યરૂપે પ્રકાશિત થાય છે.

અધ્યાત્મ શક્તિનો સંચય કરવાનો સૌથી મોટો નિયમ પ્રાણીમાત્રનું કલ્યાણચિંતન છે.

यस्मिन् सर्वाणि भूतान्यात्मैवामूढिजानतः ।

तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥

આ છેલ્લા નિયમમાં પહેલાંના સર્વ નિયમોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. જેટલી પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિઓ થઈ ગઈ છે તેઓ બીજાના હૃદયમાં સ્થાન મેળવી શક્યા છે તેનું કારણ એ છે કે તેઓ બીજાને પોતાની સમાન સમજતા હતા. મનુષ્યના વિચારો પ્રેમભાવથી બળવાન બને છે અને ધર્મ્યો, દ્રેષ તથા સ્વાર્થબુદ્ધિથી નિર્બળ બની જાય છે. એક અત્રેણ કહેવતનો અર્થ એ છે કે જે માણસ પોતાનું જીવન

તદ્વારના બળ ઉપર ટકાવી રાખે છે તે તદ્વારથી જ પોતાનું જીવન ખોઈ ખેંસે છે. મન એક મહાન્ સૃષ્ટિકર્તા છે ને તે જેવો સંકલ્પ કરે છે તેવી જ પરિસ્થિતિ તૈયાર થઈ જાય છે. જે માણસને બીજાનું ભલું ચિંતવવાની ટેવ હોય છે તે ટેવના બળથી પોતાની જાતનું ભલું ચિંતવવા રહેજે શક્તિવાન થઈ જાય છે; પરંતુ જે માણસનું મન બીજાનું અહિત ચિંતવવામાં લાગ્યું રહે છે તે માણસ તે ટેવને લઈને પોતાની જાતનું અહિત કરવાના વિચારોને મનથી બુદ્ધા પાડી શકતો નથી. તે પોતાના મનમાં પોતાના કલ્યાણના વિચારો લાવવા અસમર્થ બની જાય છે. પછી એનો સંસાર પણ એ રીતે નિર્બળ થઈ જાય છે. બીજાનું હિતચિંતન કરવું એ આપણને સમાજમાં પ્રતિષ્ઠિત બનાવે છે તથા એનાથી જીવન સાર્થક અને સુખી બને છે. બીજાના સુખના ચિંતનથી જ મનુષ્ય ખરું સુખ મેળવે છે અને તેનો આત્મા બળવાન બને છે. પોતાના સુખના ચિંતનથી આત્મામાં નિર્બળતા આવી જાય છે અને મન હંમેશા કલેશમાં રહે છે.

પરમપદપ્રાપ્તિ કેમ થાય ?

નિર્વિકાર પરમાત્મતત્ત્વના જ્ઞાન વિના આ પરમપદને ગમે તેટલા તપ સાધન કરવા છતાં કોઈ મેળવી શકતું નથી, માટે તારે જો કર્મબંધનમાંથી મુક્તિ જોઈતી હોય, તો તેનો જ સ્વીકાર કર.

તારે જો પારમાર્થિક સુખ જોઈતું હોય તો એ પરમાત્મતત્ત્વમાં જ નિત્ય લીન રહે, તેમાં જ નિત્ય સંતુષ્ટ થા, અને તેમાં જ નિત્ય તૃપ્ત રહે.

—શ્રી કુંદકુંદાચાર્ય

મહાકવિ શ્રી હરિચંદ્રવિરચિત

❀ ધર્મશર્માભ્યુદય મહાકાવ્ય ❀

સમશ્લોકી અનુવાદ (સટીક)

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૨૯૦ થી ૨૯૩)

સર્ગ ૧ લો.

ભારત ક્ષેત્ર : આર્ય ખંડ

ઉપજાતિ વૃત્ત.

ત્યાં દક્ષિણે ભારત નામ ક્ષેત્ર,—

સિંચ્યે જિનેન્દ્રાગમ નીર યત્ર;

પુણ્યોદ્ધી ધાન્ય જ પાકનારું,

સ્વર્ગાદિ સંપત્તિ ફલ આપનારું. ૪૧

જે સિંધુ-ગંગા વચમાંહિ જિંચા,

વિન્યાર્ધ અદ્રિથી વિભક્ત થાતાં;

શ્રીના ગુરુ ભારતકી છ-ખંડ,

થયું શું શોભા ધરતું અખંડ ! ૪૨

ઉત્તર કોશલ દેશનું વર્ણન

ત્યાં આર્ય છે ખંડ—શું સ્વર્ગમાંથી,

ખર્ચો નિરાલંબપણાથી ખંડ !

ને દેશ તો ઉત્તર કોશલ ત્યાં,

તેનું કરે મંડન સ્વપ્રભાથી. ૪૩

સુમનોનંદની ટીકા.

૪૧. તે જમ્બૂદ્વીપની દક્ષિણે ભારત નામનું ક્ષેત્ર છે, જે ક્ષેત્રમાં જિનેન્દ્રના આગમરૂપ જલનું સિંચન થતાં પુણ્યોદ્ધ પધાન્ય પાકે છે, અને તે પુણ્ય-ધાન્યનું ફલ સ્વર્ગ-અપવર્ગની સંપત્તિ છે. અત્રે ક્ષેત્રનું રૂપક પૂરેપૂરું ઘટાવ્યું છે.

૪૨. જે ભારતક્ષેત્ર સિંધુ-ગંગાના અંતરાલમાં આવેલા વિન્યાર્ધ પર્વતથી વિભક્ત થાય છે, એટલે તેના છ ખંડ પડે છે. તે અંગે કવિ ઉત્પ્રેક્ષા કરે છે કે અખંડ શોભાવાળું તે ભારતક્ષેત્ર લક્ષ્મીના ભારી ભારથી જાણે છ ખંડવાળું થયું હોયતી !

૪૩. તે ભારતક્ષેત્રમાં આર્યખંડ છે, તે જાણે નિરાલંબપણાને લઈ સ્વર્ગમાંથી ખરી પડેલો ખંડ હોયતી ! (ઉત્પ્રેક્ષા) અને તે આર્યાવર્તના તિલકરૂપ ઉત્તર કોશલ નામનો દેશ પોતાની કાંતિવડે તેને શોભા આપે છે.

ખંડ-શ્લેષ: (૧) પૃથ્વીપ્રદેશ (continent); (૨) દુકડો.

ધર્મશર્માલ્કયુદય મહાકાવ્ય : અનુવાદ

[૧૧૧]

અનેક પદ્માપ્સરથી લસંતા,
 અસંખ્ય હિરણ્ય સુગર્ભવંતા;
 અનંત પીતાંબર ધામ ચારુ,
 ગ્રામો જિતે સ્વર્ગપ્રદેશ વારુ. ૪૪

યંત્રપ્રણાલીરૂપ ખ્યાલીઓથી,
 પુણ્દ્રેશુનો ત્યાં રસ નિત્ય પીને;
 મંદાનિલે દોલિત શાલિપૂણા,
 જાણે ઘૂમે પૃથ્વી મદે કરીને ! ૪૫

વિસ્તારી તારા નભ રાત્રિમાં જે,
 પુનઃ પુનઃ તો દિવસે પ્રમાર્જે;
 તે જાસ ઉત્પત્તરીકા સરો શું,
 સામ્ય સ્વ ના પ્રાપ્ત ગણે અહો ! શું ? ૪૬

૪૪. જે દેશના ગામો પણ સ્વર્ગપ્રદેશોને પોતાની રમ્યતાથી છતે છે, (વ્યતિરેક અલંકાર), તે શ્લેષયુક્ત વિશેષણોની ખૂબીથી સંસિદ્ધ કરે છે. તે આ પ્રમાણે:—

અનેક પદ્માપ્સર : (૧) અનેક પદ્મવાળા જલસરોવર.

(૨) અનેક પદ્મા-લક્ષ્મી અને આપ્સરાવાળા.

હિરણ્યગર્ભ : (૧) હિરણ્ય (સુવર્ણ) જેના ગર્ભમાં છે તે, જ્યાં સુવર્ણની વિપુલતા છે.

(૨) વિષ્ણુ અથવા બ્રહ્મા.

પીતાંબર : (૧) પીતં અમ્બરં યેન, આકાશને પી જતા, ગગનચુંબી (Sky-scrapping).

(૨) પીતં અમ્બરં યસ્ય । વિષ્ણુ.

વ્યતિરેક આ પ્રકારે:—

સ્વર્ગમાં તો એક પદ્મા-લક્ષ્મી હોય છે, અહીં ગામમાં અનેક પદ્માપ્સરા છે. સ્વર્ગમાં એક હિરણ્યગર્ભ છે, અહીં તો અસંખ્ય હિરણ્યગર્ભ છે. સ્વર્ગમાં એક પીતાંબર ધામ છે, અહીં તો અનંત પીતાંબર ધામ (ગગનચુંબી મહાલયો) છે. આમ ગ્રામોનું સ્વર્ગપ્રદેશોથી ચઢીઆતાપણું બતાવ્યું. અર્થ થયાસંભવ ધટાવેલો.

૪૫. જે દેશમાં,—યંત્રનાલિકાઓરૂપ ખ્યાલીઓવડે ઠક્ષુરસનું નિત્ય પાન કરીને, મંદ પવનથી ઝોલા ખાતી શાલિથી ભરેલી પૃથ્વી, જાણે મદમાં આવી જતીને ઘૂમી રહી છે!—ઉત્પ્રેક્ષા.

આ ઉપરથી તે દેશની રસાળતા અને ક્ષણરૂપતાનું પ્રતિપાદન કર્યું.

૪૬. રાત્રિને વિષે આકાશ જે તારાનો વિસ્તાર કરી, દિવસે પુનઃ પુનઃ તેનું પ્રમાર્જન કરે છે—લુંછી નાંખે છે, તે માટે કવિ ઉત્પ્રેક્ષા કરે છે. તે દેશના ખીયેલા કમલવાળા સરોવરો સાથે પોતાનું સામ્ય (સમપણું) પ્રાપ્ત થતું નથી એમ માનીને જાણે આકાશ તેમ કરતું હોયતી!

અત્રે ત્યાંના સરોવરોની સ્વચ્છતા આકાશ કરતાં પણ ચઢીયાતી છે એમ જ્વનિત કર્યું.

[૧૧૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પાળીરૂપી ઉચ્ચ ભવાં ચઢાવી,
 પૃથ્વી તળાવોરૂપ નેત્રવાળી;
 શ્રી જોધ જ્યાં વિસ્મયથી જ જાણે !
 રોમાંચ ધારે કલમો બહાને. ૪૭

ધર્માલ્ય લોકે પ્રતિગ્રામ પાસે,
 રચેલ જ્યાં ધાન્યફેટો પ્રભાસે;
 જાણે વિસામા-ગિરિઓ રવિના,
 અસ્તાદ્રિ ને ઉદય અદ્રિ મધ્યે; ૪૮

(અપૂર્ણ)

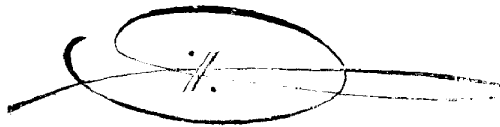
—ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખમાર્ગ મહેતા

૪૭. તળાવોની પાળરૂપ ઊંચા ભવાં ચઢાવી, તળાવોરૂપ હજારો આંખવડે પૃથ્વી જે દેશનો વૈભવ જોધને, જાણે વિસ્મયથી કલમો બહાને રોમાંચ ધારણુ કરી રહી છે !—

અપહ્નુતિ અને ઉત્પ્રેક્ષા.

આમ આ શ્લોકમાં તે દેશની અતુલ સમૃદ્ધિ, તળાવોની પ્રચુરતા અને ધાન્યની વિપુલતાનો નિર્દેશ કર્યો. પૃથ્વી જાણે જીવંત સ્ત્રી હોય એવી કલ્પના અત્ર ખડી કરી છે. તે તળાવોરૂપ આંખવડે આશ્ચર્યથી જુઓ છે અને કલમરૂપ રોમાંચ ધારણુ કરે છે.

૪૮. જે દેશમાં ધર્મિષ્ઠ જનોએ પ્રત્યેક ગ્રામ સમીપે કરેલા ઊંચા ધાન્યના રાશિ, જાણે ઉદયાચલ અને અસ્તાચલ મધ્યે સૂર્યના વિસામા માટેના પર્વતો હોયની ! —ઉત્પ્રેક્ષાલંકાર

સા ધ ક ગુણ ત્ર યી

લેખક: ચોકસી

પંચદર્શનની વિચારણામાં જ યોગીરાજ આનંદઘનજી મહારાજે ‘કારણ વિના કાર્ય-સિદ્ધિ’ ના અણગા કુંકનારા કે “Castles in the air” યાને હવાઈ કિલ્લા ચણનારા માટે જે એ લીંટી ત્રીજા શ્રી સંભવજિનના સ્તવનમાં લખી છે તે આપણે વિચારી ગયા. અત્રે જે મુદ્દાની વાત લક્ષ્યમાં રાખવાની છે અને બરાબર પચાવીને જીવનમાં ઉતારવાની છે તે નિમ્ન ગાથામાં દર્શાવાઈ છે. પંચદર્શન કયાં છતાં જે આત્મા આ જાતની ભૂમિકાને સ્પર્શી શક્યો ન હોય, એ ભૂમિકા પર અચળ બન્યો ન હોય, અથવા તો એ ગુણ ત્રિપુટીમય ન થયો હોય તો કેવળ પંચદર્શન એ દર્શન માત્ર રહે છે. તેથી પ્રગતિનો પારો એક પણ ડીઝી આગળ જતો નથી. તેથી જ નીચેની લીંટીઓ અવધારણીય છે.

સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકા,
અભય-અદ્રેષ-અખેદ.
ભય ચંચળતા હો જે પરિણામની,
દ્રેષ અરોચક ભાવ;
ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતા થાકીએ,
દોષ અબોધ લખાવ.

પરિણામનું વારંવાર બદલાવવું, ઘડી-ઘડીમાં વિચારશ્રેણીનું પરિવર્તન એ આગેદૂર કરનાર માટે ભયંકર અર્ગલા સમાન છે. એથી ધ્યેય પ્રતિ એકતારતા નથી થઈ શક્તી; અને લક્ષ્યસ્થાનવિહુલું નાવ જેમ ભરસમુદ્રમાં ઝોલા ખાય તેમ આત્મા સંસારસાગરમાં અથડાય છે. એટલે ચંચળપણું, પુનઃ પુનઃ વિચારમાળાનું ફેરફાર થવાપણું ત્યજી દેવાની

જરૂર છે. વસ્તુને સિદ્ધાંત તરિકે સ્વીકારતાં પૂર્વે એને દરેક બાબુથી ચકાસી લેવી. કહેવત છે કે ‘સો ગળણે ગળીને પાણી પીવું.’ એટલે કે એના ગુણદોષનું યથાર્થ તોલન કરવું. એ વેળા નીતિકારનો નિમ્ન શ્લોક યાદ કરવો.

અનારંભો હિ કાર્યાણામ્ પ્રથમં બુદ્ધિલક્ષણમ્ ।
આરંભસ્યાન્તગમનમ્ દ્વિતીયં બુદ્ધિલક્ષણમ્ ॥

પણ પ્રજ્ઞાના કાંટે એ બરાબર ઉતરે એટલે પછી તો એની પાછળ શ્રદ્ધાથી વળગી પડવાનું જ હોય. વારંવારના પટ્ટા ન જ શોભે. સિદ્ધાન્ત નિશ્ચિત થયો એટલે પછી એ ધ્રુવતારા સમ નિશ્ચય રહેવો જોઈએ. તેથી યોગીરાજ ઠીક કહે છે કે એ ચંચળતા ખંખેરી નાંખી, એના કણમાત્રને હવામાં કુંક મારી આત્માએ નિર્ભીક બનવાનું છે. અભય યાને નિર્ભયતા એ આત્મશ્રેયના પથિક માટે મહાન્ ગુણ છે. એનું પાલન કરવાથી નિતાંત પ્રગતિ જ થાય છે. અલબત્ત, પરિષદની પરંપરાનો કે કષ્ટોની હારમાળાનો સામનો કરવો પડે છે, છતાં પગલે પગલે સઘાતી ઋદ્ધિસિદ્ધિના આનંદ આગળ એનું કંઈ જ લેખું નથી.

આમ ‘અભય’ ગુણની સ્થાપના કરી બીજા તરફ અંશુલિનિર્દેશ કરે છે તેનું નામ ‘અદ્રેષ’ છે. પોતે જ વ્યાખ્યા બાંધી આપે છે. રુચિ એટલે પૂર્ણ તનમયતા. પૂરેપૂરો સદ્ભાવ. જ્યાં એનો અભાવ ત્યાં રહેજે અરુચિ પ્રગટે. એ અરોચક દશાને જ અહિં દ્રેષ તરિકે ઓળખાવવામાં આવેલ છે. એ વૃત્તિને સદંતર છોડી દઈ ‘અદ્રેષ’ ગુણનું અવલંબન લેવાની સૂચના કરવામાં આવી છે. એ પાછળનો ભાવ

[૧૧૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

જરા ઊંડી નજરે જોવાય તો એની વાસ્તવિકતાના દર્શન તો સહજ છે.

આત્મા જો પુદ્ગલના વિવિધ સ્વભાવોનો અભ્યાસ કરે, આઠ કર્મોની વિચિત્ર લીલા અને આશ્ચર્યકારી જાળગુંથણીના ધાગાનો તાગ કાઢવા કટિબદ્ધ થાય તો એને તરતજ જણાશે કે પૃથ્વીતળ પરના ભિન્ન ભિન્ન માનવીઓની રંગબેરંગી પ્રવૃત્તિઓ એ તો મદારીના દોરી-સંચારથી થતી માંકડાની રમતમાત્ર છે. અને કેવળ માનવીઓ જ શા માટે પશુ-પક્ષી અને કીટકમાત્રથી ભરેલી ચોરાશી લક્ષ યોનિમય સારી જીવસૃષ્ટિ જ કર્મરાજે ગોઠવેલા અદ્ભુત તંત્રમાં જાતજાતના પાઠ ભજવે છે. શાંતચિત્તે મહાત્માશ્રી સિદ્ધર્ષિ મહારાજપ્રણીત ‘ઉપમિતિ ભવપ્રપંચ કથા’ વાંચો-વિચારો-મનન કરો એટલે સચોટ ખાત્રી થશે કે આ બધું-‘નટનાગર કી બાજુ જાણે ન દુનિયા કાજુ’ જેવું વિલક્ષણ છે એટલે જ એ પર અરુચિનું પ્રયોજન નથી. દ્રેષ ધરવાથી કે એ પ્રત્યે સુગ ઢાળવવાથી એમાં તળમાત્રનો સુધારો થાય તેમ નથી. સાચો રાહ તો અરોચકભાવને તિલાંજલી દઈ, અભય ને અદ્રેષની જોડી સાથમાં રાખી આગેકદમ કરવાનો છે. એટલે ત્રીજો ગુણ અખેદ આપો-આપ આવી મળશે, કેમકે પ્રવૃત્તિમય જીવન જીવતાં વા નિવૃત્તિ માર્ગ પ્રાંત દોરો જતી ક્રિયાઓ આચરતાં થાક લાગવાનો સંભવ સહજ છે. પણ જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ નિવૃત્તિ પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી કેવળ હાથ જોડીને બેસી રહેવામાં કંઈ સાર નથી. નિવૃત્તિપોષક કરણીમાં જોડાયા રહેવાની જરૂર છે જ. તેટલા સારુ ચેતવણી આપવામાં આવી છે કે ખેદ

યાને કંટાળો કે નિરસભાવ ન ધરતાં અખેદ વૃત્તિ ધારણ કરવી. જો આ ત્રિગુટીને પૂર્ણપણે વળગી રહેવાય તો આત્મા અવશ્ય પ્રગતિના પથે કૃત્ય કર્યો જાય છે.

અલગત, એટલું તો સાચું જ છે કે જ્યાં સુધી જીવ શુદ્ધપક્ષીઓ થતો નથી અને છેલ્લું કરણ (અનિવૃત્તિકરણ) કરતો નથી ત્યાં સુધી એના સંસારજ્વલની મર્યાદા અને સાચા સમ્યક્ત્વની રેખા ગંધાતી નથી જ. એ થવામાં ભવસ્થિતિનો પાક થવાની જરૂર રહે છે જ. પણ એ સર્વ વીતરાજ પ્રભુના પ્રવચનની પ્રાપ્તિ શ્વયાથી અને દોષદષ્ટિને પાણીચું પકડાવી શુદ્ધ નજરે એતું અવગાહન કરવાથી સરળ બને છે. તેથી તો ચોગીરાજે એના અનુસંધાનમાં ‘પરિચયપાતક’ વાળી લીંટી ટાંકી ‘બ્રહ્મ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરી, પરિશીલન નય હૃત’ જેવી મહત્ત્વની વાત પર ભાર મૂક્યો છે.

અત્રે પેલી ‘કારણ વિન કારજ સાધીયે’ એવી જે અન્ય દર્શનોની આગળ પડતી વ્હીલ સામે લાલ બત્તી ધરેલી છે. જો આ બંદનું ‘રેડ સીગ્નલ’ ન ધરાય તો આત્મા લક્ષ્યથી અલિત થઈ, વાદવિવાદની જાળમાં અટવાઈ જઈ, ધાણીના બેલની માફક સારોયે દિ’ ફર્યો કરે છતાં જેમ એના નસિબે કેવળ ગોળ ચકાવો રહે છે તેના જેવું થાય એટલે કે એની આગે કૃત્ય અટકી જાય. હતા ત્યાંના ત્યાં જેવી સ્થિતિ કાયમ રહે.

સંભવનાથ પ્રભુનું નામ જ સંભવ યાને Possibility સૂચક છે એટલે તેમના નામથી અંકિત સ્તવનની પૂર્ણતા કરતાં શ્રીમદ્ આનંદ-ધનજી મુગ્ધ જીવોને ઉપરના ત્રણે ગુણોનું દૃઢ અવલંબન અહણ કરી સેવનકાર્ય આહુ

પ્રવાહના પ્રશ્નો

જ્યારે કોઈ સાંભળતું નથી—

ભૂતકાળનો ઇતિહાસ અને આધુનિક જૈન જગત-આ એ વસ્તુનું બારીકાઈથી અવલોકન કરવામાં આવે તો આપણે તરત જાણી શકીએ છીએ કે એક વખત જ્યાં જૈનોનું પ્રભુત્વ હતું, એક વખત જ્યાં હજારો જૈનો વસતા હતા ત્યાં આજે જૈન વસ્તી નહિવત્ બની ગઈ છે, અડકે કેટલાક સ્થાનોમાં તો આજે જૈન વસ્તીનું અસ્તિત્વ પણ રહેવા પામ્યું નથી, અને એવા સ્થાનોમાં એક વખત હજારો ભાવિક જૈનોથી ઉભરાતાં ગિનાલયો પણ આજે સુમશામ સ્થિતિમાં એકલા-અટલા ઊભા છે.

આવી રીતે જૈન વસ્તીવિહોણા થએલા સ્થાનોનો પોકાર પણ જૈન પ્રજાને કાને એકથી અનેક વખત કરવામાં આવ્યો છે. ગિહાર, મારવાડ, દક્ષિણ, યુ. પી. અને બંગાળ-મેવાડમાં આવા અનેક સ્થાનો છે, પરંતુ આ સઘળો પોકાર કોઈ સુણતું નથી, પોકારના નિવારણનો માર્ગ કોઈ વિચારતું નથી, અને કદાચ કોઈ આ બાબતમાં રસ લેતો પ્રવાસી આવા કોઈ જૈન-વસ્તીવિહોણા સ્થાને જઈ ચઢે છે તો તે સ્થળની

રાખવાનું ભારપૂર્વક કહે છે. એ પ્રકારની 'સેવા' અનુપમ છે એમ જણાવે છે. એનાથી કાર્યસિદ્ધિ કેવા પ્રકારની થશે એ વાત પર સાધકને ઝાઝું વિમાસવાપણું ન હોય—

‘કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન ।’
એ ગીતાના વાક્યની બાજે પૂર્તિ ન કરતાં હોય તેમ ભક્તિપૂર્ણ હૃદયે એટલું જ યાચે છે કે—

—દેજો કદાચિત સેવક યાચના—

ઉપલક નોંધ લઈ જનતા સમક્ષ રજૂ કરે છે અને ત્યાં પોતાની ફરજ પૂરી થએલ માની લે છે.

આ ફરિયાદને પહોંચી વળવાનો પ્રશ્ન દિવસે દિવસે ગંભીર થતો જાય છે. સમસ્ત જૈન સમાજે એક વખત એકત્ર થઈને આ વસ્તુ પૂર્ણ ગંવણા-પૂર્વક વિચારવી ઘટે છે. અને વિચારણા બાદ અને તેટલા વેગથી એ કાર્ય અપનાવી લેવાની પણ અનિવાર્ય અગત્ય છે.

અવગણના પાલવે તેમ નથી—

જૈન સમાજ આજે જે અસંગઠિત સ્થિતિમાં હોવે છે અને તેની શક્તિઓ પોતપોતાના મત-વાડાઓના સમર્થનમાં ખર્ચવાની ધૂન હમુ હવતી-જગતી છે ત્યાં સુધી સમસ્ત સમાજના સર્વ-સામાન્ય વિકાસના કે હિતના પ્રશ્નો, સારોયે જૈન સંઘ એક જ છાયા નીચે ઝેરીને વિચારે એ શુભ દિવસ હજી દૂર છે. અને એ દિવસની રાહ જોઈ જૈનોની ઘટતી જતી સંખ્યાનો પ્રશ્ન છેક અવગણી નાખવો હવે પાલવે તેમ નથી. આજે તો આ પ્રશ્નને અપનાવવા માટે વ્યક્તિ-ગત પ્રયાસો શરૂ થઈ જવા જોઈએ અને બને તે જ સંસ્થાઓ આ પ્રશ્નમાં રસ લઈ શકે તેમ હોય તે સંસ્થાઓએ પણ પોતાનાથી બનતો ફાળો નોંધાવવો જોઈએ.

વિકાસના માર્ગો—

સમાજના સંખ્યા, વિકાસ કે જૈન સંસ્કાર-વૃદ્ધિનું કાર્ય એક રીતે પ્રચારનું છે. સ્થળે-સ્થળની સ્થિતિનું અવલોકન કરવું, એ સ્થાનનો ભૂતકાળ શોધવો, આધુનિક સંયોગો વચ્ચે ત્યાં જૈન-સિદ્ધાન્તના પ્રચાર માટે ક્યા ક્યા માર્ગો શક્ય છે તેનું તારતમ્ય કાઢવું વિગેરે કાર્યો શરૂ કરવા જોઈએ. આ દરેક કાર્યો તે તે સ્થાનોમાં

[૧૧૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પહોંચવા સિવાય બની ન શકે તે માટે પ્રચારકો કે સંશોધકો રોકવા અને તેમની દ્વારા આ કાર્ય સાધવું એ એક માર્ગ છે. આપણી પૂજ્ય સાધુ-સંસ્થાનો એ દિશામાં વિહાર લંબાવવાની જરૂર છે. સામાન્ય રીતે જૈન-ધર્મના પ્રચારનું સુકાન આપણી શ્રમણ સંસ્થાના હાથમાં છે. તેઓશ્રી પોતાના વિહાર દરમિયાન હજારો જનતાને ધર્મોપદેશ આપી આત્મકલ્યાણના માર્ગે વાળી શકે છે. એમ કરવાની તેમની પાસે દરેક સગવડ છે. અને ધારે તો સારાથે જૈન જગતને પૂર્વકાળની બહોળલાલીની કક્ષાએ મૂકી શકે તેમ છે. ભૂતકાળનો ઇતિહાસ પણ અનેક જૈનાચાર્યોએ પોતાની અજબ શક્તિથી જૈનોની સંખ્યા વધાયાના, જૈનોનો વિકાસ કર્યાના અનેક દૃષ્ટાન્તો પૂરા પાડે છે. એટલે કે જૈન-જગતની ઉન્નતિ માટેનું આ કાર્ય પૂજ્ય મુનિસમાજ માટે નવું નથી, પરંતુ તે ભૂલી જવાયું છે.

માત્ર જૈનોથી જ ઉભરાતા પ્રદેશમાં વિચરવાનું બંધ કરી, આપણે પૂજ્ય સાધુ સમાજ આવા જરૂરી ક્ષેત્રમાં વિચરે અને પોતાના વિહારના અનુભવો સમાજ સમક્ષ મૂકે તો એ રીતે સમાજ ઘણું મેળવી શકે તેમ છે. ચાતુર્માસ પૂર્ણ થયું છે એટલે વિહારની શરૂઆતમાં આ વસ્તુ ખાસ વિચારવા જેવી છે. સારોએ સાધુ સમાજ આ અગત્યના કાર્યથી દૂર છે તેમ કહી શકાય નહિ. પરવાર જાતિના ઉચ્ચાર માટે યુ. પી. આદિ પ્રદેશમાં આપણા પૂજ્ય મુનિ મહારાજો વિચરતા થયાની વાત આપણે જાણીએ છીએ. સરાક જાતિના ઉચ્ચાર માટે બિહારમાં પણ વિચરતાં સાધુઓના વર્તમાન આપણાથી અજાણ્યા નથી. પંજાબ, સિંધ વગેરે વિકટ દેશોમાં પણ જૈન ધર્મના પ્રચાર માટેના પ્રયાસો થઈ રહ્યા છે અને એ દિશામાં આપણા સાધુ સમાજની દૃષ્ટિ વળતી આવે છે તે ખુશીનો પ્રસંગ છે.

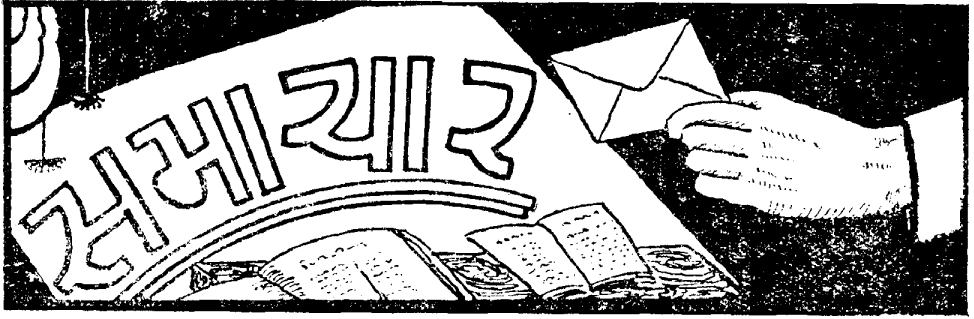
એમ છતાં આ ઉઘડતી જતી દૃષ્ટિને અંગે એક વસ્તુ આપણે જરૂર વિચારવી ઘટે, અને તે એ કે

આવા પ્રયાસોને વ્યક્તિગત પ્રયાસ માની જ્યાં એક સમુદાય કે સંઘાડાનો પ્રયાસ થતો હોય ત્યાં ખીજે સંઘાડો પ્રયાસ કરતો નથી. આ એક રીતે આપણી દૂંકી દૃષ્ટિ ગણાય અને તે દૂંકી દૃષ્ટિ આવા કાર્યોના પરિણામને ખુલવાફાલવા દેતું નથી. એ સુંદર પ્રયાસોનો વિકાસ અટકી જાય છે. સમસ્ત જૈન સમાજનું સર્વસામાન્ય કાર્ય બહુ જ દૂંકા ક્ષેત્રનું બની રહે છે. કાર્ય કરનાર અને કાર્ય કરવાને સમર્થ છે તે દરેક મુનિમહારાજ આ જાતનું કાર્ય પોતાનું છે અને કોઈ એક જ સંઘાડાનું કે સમુદાયનું નથી એમ માનીને આ ક્ષેત્રમાં પોતાનો પ્રયાસ લંબાવે તે જરૂર આવકારદાયક ગણાય.

એકની એક દિશામાં--

આ કાર્યને અંગે એક ખીજે મુદ્દો એ પણ વિચારવા જેવો છે કે શ્રીરકાભેદની ગંધ કેટલીક વખત આવા કાર્યોમાં દેખાય છે. યુ. પી. માં જૈન ધર્મના વિકાસને ઘણું સ્થાન છે, એમ છતાં એક શ્રીરકાએ કરેલા કાર્યને ખીજા શ્રીરકાએ તોડી પાડવાના પ્રયાસો કર્યાની દુઃખદ વાતો સમાજ સમક્ષ આવી છે. અને પરસ્પરના ખંડનને અંગે એ પ્રદેશમાં સાધવા જેટલું સાધી શકાયું નથી.

બિહારમાં શ્રવે. સમાજે સરાક જાતિના ઉચ્ચારનું કાર્ય શરૂ કરવા પછી ત્યાં દિગમ્બર સમાજે એની એ દિશા અને એ જ ક્ષેત્રમાં સરાકજાતિના ઉચ્ચારનું કાર્ય શરૂ કર્યું છે. જો કે આ શરૂઆત પછી ઉભય શ્રીરકાના ગંભીર ઘર્ષણના સમાચાર હજી બહાર આવ્યા નથી, પરંતુ શ્રીરકા સમત્વનો ઝેરી વાયુ અર્થ વિનાના ઘર્ષણો ક્યારે ઊભા કરશે એ કહેવાય નહિ. એટલે વધારે સારુ તો એ છે કે એક શ્રીરકાએ જ્યારે આ ક્ષેત્રમાં પ્રયાસ શરૂ કર્યો હોય ત્યારે ખીજા શ્રીરકાનો પ્રયાસ ખીજી દિશામાં શરૂ રહે. પરિણામે સુંદર ફળની આશા ઉભયને રહે અને સામસામા ખોટી રીતે શક્તિનો વ્યય ન થાય.

શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરિ જન્મ-દિવસ રાયકોટ (પંજાબ)

અત્રે પૂજ્યવાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભ-સૂરિજી મહારાજનનો જન્મદિવસ મહોત્સવ કા. શુ. ૨ તા. ૧૩-૧૧-૭૯ સોમવારના ઉજવવામાં આવતા પ્રભાતદેરી કરવામાં આવી. ત્યારબાદ સવારે નવ વાગતાં લાલા કુંદનલાલજી સાહેબ સરાફ અગ્રવાલની અધ્યક્ષતામાં ગૃહેર સભા ભરવામાં આવી. હુશી-યારપુર અને લુધીયાનાની ભજનમંડલીયોના મનોહર ભજનો થયા બાદ શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરકુળના વિદ્યાર્થી પૃથ્વીરાજજીએ હિન્દી સંક્ષિપ્ત જીવન-ચરિત્ર વાંચી સંભળાવીને પોતાના મનનીય વિચારો સભા સમક્ષ રજૂ કર્યા હતા. પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રીજીએ ઘણું જ સુંદર આચાર્યશ્રીજીના જીવન વિષયક ભાષણ આપ્યું અને વિશેષમાં જણાવ્યું કે મેં આચાર્યશ્રીજીની સેવામાં ૧૫-૧૬ વર્ષ રહી ઘણો જ સારો અનુભવ મેળવ્યો છે. મારા ઉપર જૈન ધર્મની છાપ પાડનાર એઓશ્રીજી જ છે. ભજન મંડલિયોના ચિત્તાકર્ષક ભજનો થયા બાદ આચાર્ય-શ્રીજીના શુભ નામના જયકાર સાથે સભા વિસર્જન થયું. બાદ મોદકની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

આચાર્યશ્રીજીના જન્મદિવસની ખુશાલીમાં બપોરે ગરિબોને મીઠા ભાત આપવામાં આવેલ. એનો હજારો ગરીબોએ લાભ લીધો હતો.

સાંજરે લાલા તારાચંદજી સાહેબ સરાફ અગ્ર-વાલની અધ્યક્ષતામાં ખુદ્લા મેદાનમાં વિરાટ સભા ભરવામાં આવી. ભજન મંડલીયોના મનોરંજન

ભજનો થયા બાદ પંડિત સુરેન્દ્રમોહનજી અને પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રીના મનોહર ભાષણો થયા.

આ સભામાં પંજાબ, ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, મારવાડ આદિના દેશોના આવેલા શુભ મંદેશના તારો વંચાવવામાં આવેલ. આચાર્યશ્રીજીની દીર્ઘાયુ ઇચ્છી સભા વિસર્જન થયું.

આવી જ રીતે પંજાબના ગુજરાંવાલા-અંબાલા-જુરા-કસુર-માલેરકોટલા-જડીયાલા વિગેરે નગરોમાં ઠામઠામ વલ્લભસૂરિ જન્મદિવસ ઘણા જ સમારોહથી ઉજવાયો.

મારવાડ-મેવાડ-ગુજરાત આદિમાં પણ ઘણે ઠેકાણે આડંબરપૂર્વક ઉજવાયો હતો.

કેકડી (અજમેર)

શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજસાહેબનો ૬૯ મો જન્મદિન સમારોહપૂર્વક ઉજવાયો. (૧) શ્રીશ્વેતાંબર જૈન સ્વામી મહાવિદ્યાલયમાં રજા રાખવામાં આવી. (૨) શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી મહારાજના મંદિરોમાં પૂજા ભણાવવામાં આવી. (૩) રાત્રિના પં. શંકરલાલજી ત્રિપાઠી વાઇસ ચેરમેન, મ્યુનિસિપલ કેકડી,ના અધ્યક્ષપણા નીચે સભા ભરાઈ, જેમાં ઉત્સવનાયકના જીવનના આદર્શવિષયક પ્રભાવશાલી ભાષણો થયાં અને પછી સૂરિજીની સેવામાં અસિનંદનપત્ર મોકલવાનો પ્રસ્તાવ શ્રી સંઘે પસાર કર્યો.

વરકાણા

શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીની જન્મ જયંતિ નિમિત્તે વરકાણામાં જૈન વિદ્યાલય તરફથી ઉત્સવ

મારી સિંધયાત્રા—લેખક મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ. સિંધ દેશમાં મુનિ મહારાજજીઓનું ચોમાસું ખાસ થયું હોય તેમ જાણવામાં નથી, કારણકે ગુજરાત-કાઠિયાવાડમાંથી વિહાર કરવાનો એ વિકટ માર્ગ છે. એવા વિષ્ટ માર્ગની મુશ્કેલીઓને પસાર કરી વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજે સિંધ દેશના મુખ્ય શહેર કરાંચીમાં પોતાના પરિવાર મંડળ સાથે ચાતુર્માસ કર્યું. ઉપદેશ આપી જનસમાજ ઉપર ઉપકાર પણ કર્યો ત્યારબાદ શરીરે અસાધારણ યિમારી થતાં માંદગીને ખીછાને પગ્ગા અને ડોકટરોની સલાહથી આસાચેશ અને શાંતિ લેવાની સૂચના મળી. તે દરમિયાન સિંધ દેશ પહોંચતા વિહારનું ઐતિહાસિક અને ભૌગોલિક વર્ણન વિ. તુ. આ પુસ્તકમાં કથન કરેલું છે તથા સિંધમાં વસ્તી કોમોનો ઇતિહાસ પણ આ અંશમાં આપવામાં આવ્યો છે. ભારતીય આ અંશમાં મહારાજશ્રીની ઉપકારક પ્રવૃત્તિનું વર્ણન છે. અત્યંત વર્ગ મોટો ભાગ અહીં માંસા-

હારી છે તેને તે જાતીમાંથી અટકાવવા અને જીવ-દયાને પળાવવા માટે ત્યાગી મહાત્મ્યોને માટે ક્ષેત્ર ઘણું જ સુંદર છે. કરાંચી સિવાય ખીજે ટેકાણે જૈનોની વસ્તી નહિ જેવી સહેજ છે. જનસમાજ ઉપર ઉપકાર કરવા જેવો આ સીંધ પ્રદેશ છે. કરાંચીના ભાવિક જૈનોએ મહારાજશ્રીના ચાતુર્માસનો ભાવના-પૂર્વક સારો લાભ લીધો છે અને મહારાજશ્રીની પ્રવૃત્તિએ ત્યાં જૈન દર્શનમાં કેટલો વધારો કર્યો છે તે આ જુઠમાં આપવામાં આવેલ છે. સિંધમાં આવનાર મુનિમહારાજને માટે ત્યાં આવવાના કયા કયા માર્ગો છે તેનો નકશો અને મંદિર વિગે-રેના ફોટાઓ વિગેરે આપીને સિંધ દેશયાત્રા પ્રવાસ વર્ણનના આ દળદાર અંશને વાંચવા ભલા-મંજુ કરીએ છીએ. પ્રકાશક દીપચંદ બાંડીઆ, મંત્રી શ્રી વિજયધર્મસુરિ જૈન અંશમાળા, છોટા સરાકા-ઉનજૈન (માળવા). કિંમત અઢી રૂપિયા.

ઉજવવામાં આવતા વરકાણા ઠાકોર સાહેબ શ્રીમાન ભેશિંહના અધ્યક્ષપદે એક મીટીંગ સવારના સાડા નવ વાગે વિદ્યાલયના હોલમાં થઈ હતી. બોડીંગ સુપ્રોન્ટેન્ડન્ટ શ્રી સંપતરાયજી, શ્રીયુત જીવણલાલજી, શ્રી રતનચંદજી તથા પંડિત ભાગવતજી શર્માદ્વારા ઉત્સવ નાયકના જીવનપરિચય બાદ પંડિત રામ-કુમારજીએ સૂચિતના જીવનમાંથી બાળપણના ઉચ્ચ વિચારો, ધૃઢ નિશ્ચય, સેવાની ધગશ, જૈનત્વનું અભિમાન, પંડિતની રક્ષા, મારવાડનો ઉદ્ધાર વગેરે સ્વાનુભવની વાતો કહી હતી. વિદ્યાર્થીઓના કીર્તન અને હૈડમાસ્તરના આભારદર્શન બાદ એન્ડની સલામી સાથે મીટીંગનો કાર્યક્રમ પૂરો થયો હતો. અપોરના એ વાગે ઉત્સવનાયકના ફોટા સાથે એક સરઘસ વિદ્યાલયમાંથી ચઢ્યું હતું. આજના ઉત્સવની ઘોષણા કરતું સરઘસ જૈન મંદિરે

પહોંચ્યું, જ્યાં વિદ્યાલય તરફથી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

ખીજેવા વિગેરે પાસેના ગામમાં જૈન બંધુઓએ સારી સંખ્યામાં ગુરુભક્તિનો લાભ લીધો હતો. એક સળંગ તરફથી વિદ્યાલયમાં પ્રભાવના તથા મિષ્ટ ભોજન આપવામાં આવેલ.

આસપુર

કાર્તિક શુદ્ધ ૨ સોમવારના શ્રી આત્માનંદ જીવનમાં સમસ્ત સંધે એકત્રિત થઈ ઉપકારી જૈનાચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી મહારાજનો જન્મદિન ઘણા જ સમારોહ સાથે ઉજવ્યો હતો. તારાવત નિહાલચંદજીએ ગુરુદેવના જીવનચરિત્રના પરિચય સાથે મહાન પુરુષની કૃતિઓના દૃષ્ટાંત જીવનમાં ઉતારવાને સ્ફુટ રીતે સમજાવી ઉપકારી ગુરુદેવની ગુંહલી ગાયા બાદ શ્રી આત્માનંદ પુસ્તકાલયનો વાર્ષિક રિપોર્ટ વગેરે વંચાયા બાદ સભા વિસર્જન થઈ.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકના લેખકોને નમ્ર વિનંતિ.

સને ૧૯૪૦ ના વર્ષથી એટલે કે આવતા જાનેવારી માસથી શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પોસ્ટખાતા તરફથી નક્કી થયેલી દરમહિનાની વીસમી તારીખે આખા વર્ષ માટે પ્રગટ થશે જેથી દર માસની આઠમી તારીખ સુધીમાં લેખો મોકલી આપવા કૃપા કરવી.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને નમ્ર સૂચના.

આવતા (જાનેવારી) માસથી આખા વર્ષ માટે દરમહિનાની (પાંચમી તારીખને બદલે) વીસમી તારીખે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પ્રગટ થશે તે જાણાવવા રજા લઈએ છીએ.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકૃત)

આર હજાર શ્લોક પ્રમાણ મૂળ પાકૃત ભાષામાં વિસ્તારપૂર્વક, સુંદર શૈલીમાં આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકે સં. ૧૧૩૯ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત બાઈન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણના જેવાં પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી મહાવીર પ્રભુના શાસનમાં આપણો જેન સમાજ અત્યારે તેઓશ્રીના ઉપકાર નીચે છે, તેથી આ પ્રભુના જીવનચરિત્રનું મનનપૂર્વક વાચન, પઠનપાઠન, અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ વધારે લખવા કરતાં અનુભવ કરવા જેવું છે. સુમારે છસેંઠ પાનાનો આ ગ્રંથ મહોટો ખર્ચ કરી પ્રકટ કરવામાં આવેલો છે, કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

નવીન ત્રણ ઉત્તમ ગ્રંથો નીચે મુજબના છપાય છે.

- ૧ કથારત્ન કોષ—શ્રી દેવભદ્રસૂરિકૃત
- ૨ ઉપદેશમાળા—શ્રી સિદ્ધર્ષિકૃત મોટી ટીકા
- ૩ શ્રી નિશિથ ચૂર્ણિસૂત્ર ભાષ્ય સહિત.

છપાતાં મૂળ ગ્રંથો.

- ૧ ધર્માભ્યુદય (સંઘપતિ ચરિત્ર.) (મૂળ)
- ૨ શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.
- ૩ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ.
- ૪ પાંચમો કુટ્ટો કર્મગ્રન્થ.

૫ શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભાગ ૬

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકનું વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ ચાર આના અલગ

Reg. No. B. 431.

ગુજરાતી ભાષાંતરના ગ્રંથો.

(મળી શકતા ગ્રંથોનું લીસ્ટ)

શ્રી નવતરત્વનો સુંદર ભોધ	૦૧૮	શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ નો	૨૧૧
શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ	૦૧૮	શ્રી દાનપ્રદીપ	૩)
શ્રી દંડક વૃત્તિ	૦૧૧	શ્રી નંદપદજી પૂજા (અર્થ સહિત)	૧૧
શ્રી નય માર્ગદર્શક	૦૧૮	કાવ્યસુધાકર	૨૧૧
શ્રી હંસવિનોદ	૦૧૧	શ્રી આચારોપદેશ	૦૧૧
કુમાર વિહારશતક	૧૧૧	ધર્મરત્ન પ્રકરણ	૧)
શ્રી જૈનધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦૧૧	શ્રી પંચ પ્રતિકમણ્યુસૂત્ર (અર્થસહિત શાસ્ત્રો)	૧૧૧
શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન સ્તવનાવલી	૦૧૮	શ્રી પંચ પ્રતિકમણ્યુસૂત્ર અર્થ સહિત (ગુ.)	૧૧
શ્રી મોક્ષપદ સોપાન	૦૧૧	શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ	૦૧૮
ધર્મચિન્દુ આવૃત્તિ ખીજી	૨)	કુમારપાળપ્રતિભોધ	૩૧૧
શ્રી પ્રશ્નોત્તરપુષ્પમાળા	૦૧૧	જૈન તરત્ન “ ભામાશાહ ”	૨)
શ્રી શ્રાવકકલ્પતરુ	૦૧૮	આત્માનંદ સભાની લાયઝેરીનું અક્ષરાનુક્રમ	
શ્રી આત્મપ્રભોધ	૨૧૧	લીસ્ટ	૦૧૧
જૈન ગ્રંથ ગાદ્ય	૧)	શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	૧૧૧
શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા (અર્થ સહિત)	૦૧૧	શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર	૧૧૧
શ્રી સમ્યક્ત્વસ્વરૂપ સ્તવ	૦૧	શ્રી પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર	૧)
શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦૧૧	ધર્મપરીક્ષા	૧)
શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી ભાષાંતર	૧)	શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	૨૧૧
શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા (દ્વિતીય પુષ્પ)	૦૧૧	જૈનધર્મ	૧)
શ્રી અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦૧	શ્રી દેવસીરાધ પ્રતિકમણ્યુ અર્થ સહિત	૦૧૮
શ્રી ગુરુગુણમાળા	૦૧૧	શ્રી સામાયિક સૂત્રાર્થ	૦)૮૧૧
શ્રી શત્રુંજય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦૧૮	શ્રીપાળરામનો રાસ, સચિત્ર (અર્થ યુક્ત)	૨)
શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ	૦૧૧	,, ,, ,, રેશમી પુરું	૨૧૧
શ્રી ઉપદેશસત્તતિકા	૧)	સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	૧૧૧
શ્રી પંચપરમેષ્ઠી ગુણરત્નમાળા	૧૧૧	સંવેગદ્રુમ કંદલી	૦૧
સુમુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રસાવકોની કથા	૧)	શત્રુંજયનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૦)૮
શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર	૨)	,, સોળમો ઉદ્ધાર	૦૧
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો	૨)	શ્રી વીશરથાનક પૂજા અર્થ સહિત	૦૧૧
આદર્શ જૈન સ્ત્રીસ્તો	૧)	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૦૧૮
		કલિંગનું યુદ્ધ યાને મહારાજ ખારવેલ	
		શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર	૩)

લખો:-શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.